

ÚJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

EVFOLYAM, 50. SZÁM

ÁRA 30 FILLÉR

1954 DECEMBER 7

Komló Városi Tanács VB. választási csoportjának közleménye a tanácsválasztás eredményéről

A november 28.-i. vasárnapi, választásokon leadott szavazatok ellenőrzése és összeszámlálása — a város valamennyi szavazókörikerületéből beérkezett jegyzőkönyvek alapján — befejeződött.

A választásra jogosultak száma 10.622.

A komlói városi tanács-jelöltjeire leszávozott

10.392 választó az összes választásra jogosultak 97,9 százaléka).

A Hazafias Népfrent jelöltjeire szavazott 10.375 választó (az összes választók 99,7 százaléka) ellenük szavazott 3 választó. Érvénytelen 14 szavazat.

Városi Tanács választási eredményei:

Szavazókör száma	Választókör száma	Választásra jogosultak száma	Szávozott	Hazafias Népfrent jelöltjeire	Ellene	Érvénytelen	Megválasztottak	Nem választottak meg	Szavazókör száma	Választókör száma	Választásra jogosultak száma	Szávozott	Hazafias Népfrent jelöltjeire	Ellene	Érvénytelen	Megválasztottak	Nem választottak meg	
1.	2	260	245	245	—	—	—	—	9.	7	982	979	979	—	—	—	—	—
2.	3	406	406	406	—	—	—	—	10.	6	702	702	702	—	—	—	—	—
3.	2	185	185	185	—	—	—	—	11.	6	804	702	702	—	—	—	—	—
4.	7	854	826	826	—	—	—	—	12.	6	617	617	617	—	—	—	—	—
5.	7	879	879	876	3	—	—	—	13.	5	699	697	697	—	—	—	—	—
6.	8	1.145	1.128	1.114	—	14	8	—	14.	4	454	440	440	—	—	—	—	—
7.	7	918	891	891	—	—	—	—	15.	4	553	553	553	—	—	—	—	—
8.	5	922	922	922	—	—	—	—	16.	1	242	220	220	—	—	—	—	—

Előre a IV. negyedéves terv teljesítéséért!

Nagy erővel lángolt fel üzemünkben, bányánkban a tanácsválasztás és Komló felszabadulása 10 éves évfordulója tiszteletére a munkaverseny. Komló dolgozói méltóan járultak az urnák elé, méltóan emlékeztek meg a felszabadulás boldog pillanatairól. A munkaverseny lángolásának eredménye az a sok csille, az a sok tonna szén, amellyel sok csapat, sok egyéni dolgozó adott többet, amivel a felgyarapodott adósságunkat csökkentettük. E nemes küzdelemben példát mutatott Vörös János Béta-aknai DISZ-brigádja, amely a két hónapi tervét 688,8 tonnával teljesítette túl. Szabó József elvtárs, a III-as üzem egyik frontfejtésének csapatve-

zetője is az élenjárók között van csapatával, mert 416,9 tonna szén termelt október és november hónapban. A feltárási brigádok közül napról napra mindjobb eredményt mutat fel Máhler Ferenc elvtárs, Anna-aknai brigádja. Ők a két hónapi tervüket 42 méterrel szárnyalták túl. Az elővájási brigádok közül Sultheisz János brigádja az október és november havi tervét 53,4 méterrel haladta túl.

E pár eredmény is bizonyítja, hogy bányászaink szívvel-lélekkel dolgoznak, s küzdenek a tervük maradéktalan teljesítéséért. Tegye még előbbé a párt-, a DISZ- és a szakszervezet minden üzemben ezt a versenyindületet és tegyenek meg mindent ennek a lendületnek fokozá-

sáért, hogy valamennyi üzem teljesítse tervét és ne legyen egyetlen grammnyi szén sem hátralékban, ami vel fokozzuk adósságunkat.

Komló bányászai! Vegyetek példát a nagymányoki és szászvári társaitoktól, akik december hónap első napjaiban már sikerre vitték a mind több szénért folyó küzdelemt. Legyen példa előttetek az ő 113,7 és 108,7 százaléka. Legyen példa előttetek a Béta- és Anna-aknai dolgozók hő harca. Kövessétek az élenjárókat és bizonyítsátok be, hogy a „komlói bányász” név csak dicsőséget és megbecsülést jelenthet.

Előre Komló bányászai a IV. negyedéves terv maradéktalan teljesítéséért!

Megjutalmazták a frontbrigádok versenyének győzteseit

A szénbányászatban a frontbrigádok országos versenyében az utolsó négy hónap eredményei alapján a kisfrontokon az első helyezést Vörös János Béta-aknai DISZ-brigádja szerezte meg. Czotner Sándor elvtárs, szénbányászati miniszter a Vörös-brigádöt 3.600 forint pénzdíjjal részesítette.

Az első tanácsülés

Tegnap ünnepélyes keretek között alakult meg a városi tanács. Ezzel megkezdte az újonnan alakult tanács helyi államhatalmi tevékenységét. (Az első ülésről a következő számban részletes tudósítást közlünk.)

Két bányász felajánlása

Minap, a Béta-aknai bányában jártunk. A dolgozókkal sok mindenről beszélgettünk. Többek között arról is, hogy közeledik az 1954-es év vége és a komlói bányások hatalmas mennyiségű szénrel maradnak majd adósa az ország népének.

Jóleső érzés volt látni, hogy Béta-akna bányászai, nem maradtak közbömbök az „adósság” szó hallatára. Bár ők terven felül több, mint 10 ezer tonna szénrel adták otthonaiknak és gyárainknak, mégis úgy érzik, hogy ez kevés, hisz egy kis erőfeszítéssel még többre képesek.

Erről beszéltek, — Gicz Sándor vágár és Elmayer István csillás — a 42-es csapat dolgozója is. Az ajkuk elhagyta szavak, egyszerűek voltak. Rővidék és tömörek. De a mondani-való, a szavak lényege, hatalmas lelkesedést áruolt el.

A csillagos szén birodalmában, két bányászlámpa fénye mellett tárgyalta meg a csapat felajánlását. Nem olyat, amilyen az irodák frásztalan szokott napvilágot látni, melyben sok a szép és hangzatos szó, hanem egészen mást. Olyat, melyben benne volt a két bányász szíve-lelke és melyet ha török-ha szakad, de teljesítenek. A felajánlás, amely rövid szöveg után meg is született, így szól:

„Vállaljuk, hogy műszakonként 3 csille szénrel teljesítjük túl tervünket. Így biztosítva látjuk azt, hogy negyedéves tervünket december 27-ig befejezzük.”

December 20-tól január 16-ig tart a szünet az általános és középiskolákban

A minisztertanács határozata szerint a téli szünet az általános- és középiskolákban december 20-tól január 16-ig tart. Az utolsó tanítási nap december 18., a szünet utáni első tanítási nap: 1955 január 18-a. A szünet

alatt a napközitthonok minden munkanapon 8 órától 13 óráig működnek. A szünet ideje alatt a pedagógusok 2—3 kötelező foglalkozáson tájékoztatják a tanulókat.

Teljesítettük ígéretünket...

Örömmel értesítjük Komló valamennyi dolgozóját, hogy az erömű bővítésével kapcsolatban tett ígéretét a 30. számú Állami Építőipari Vállalat kazánfalazó csoportja sikeresen teljesítette. Kazánfalazóink hőies munkával elérték azt, hogy a IV. számú kazán tüzterének falazását elvégezték és a szárítást no-

vember 27-én, szombaton délután kettő órakor megkezdték.

Ezen ígéret teljesítésével lehetővé vált, hogy a többi szerelő vállalatok is teljesíteni tudják ígéretüket és a kazánt december 15-ig üzemkész állapotban át tudják adni népgazdaságunknak.

SOMOGYI ISTVÁN.

Modori Sándorné 200 forintja

1950-et mutat a nap tár. Egy fiatal asszony jelentkezik felvételre Pesten a vésnök üzemben. Dolgozni szeretne. Fel is veszik és rögtön munkához lát. Munkatársai segítenek a neki szokatlan munka elsajátításában. Tanítják, nevelik. S az új munkásnő hamar tanul. Mindjobban beleéli magát az üzem közösségébe. Modori Sándorné — ő az új munkaerő — megszeretik munkatársai. Nem vonja ki magát semmiből, egynék érzi magát a többivel. Az Első Békekölcsön jegyzésénél sem kellett „agitálni”, bár kezdő volt a fizetése is, mégis 300 forintot azonnal lejegyezt. S amikor vidékre ment, az addig befizetett 275 forintért kapott egy 200-as, egy 50-es és

egy 25 forintos kötvényt. Gondosan eltette, mert hitelevél volt a kölcsonról, amellyel házját, a saját élete jövőjét segítette.

1954-et írunk. Melen köszöntött be a zordnak ismert december. Mindenki örömmel fogadta ezt a váratlan ajándékot az időjárástól. Az emberek mosolyogva mentek be munkahelyeikre. Hiába, az időjárás ráütö a bélyegét mindenre. De valahogy ez a mosoly a Takarékpénztár komlói kirendeltsége helyiségében állók arcán még ragyogóbb, még boldogabb. Sokan vannak itt, várnak az Első Békekölcsön kötvény nyereményeinek kifizetésére. Egymástán vándorolnak a 100-asok a boldog nyelők tulajdonába, Min-

den pénznek helye van már. Mindenki tudta már, hogy mire költi, vagy mire teszi félre. De a mosolygó arcok egyszer csak kiváncsian fordulnak egy fiatal asszony felé, aki-vel közlik, hogy a kötvényét Pécsen fizetik ki. Mert 10.000 forintot nyert.

Modori Sándornéval találkozunk meging. Ő a szerencsés nyertes. Az ő kétszáz forintja kamatozódott. De nem először. Hiszen a komfortos, kenderföldi lakás is ennek a kamatja, a szebbé vált élet, a gondtalan élet.

Modoriék otthonába a „Télapó” ebben az évben hangosabban köszöntött be. Mert a 6 éves Sanyika és a 13 hónapos Katika vadonatúj téli ruhákat kap. Modori Sándor ruhát,

cipőt, apró holmikat a most készült télikabát-hoz. Az asszonynak is jut télikabát és a családi otthon is szépül, gyarapszik.

S ez mind Modori Sándorné 1950-ben jegyezt 200 forintjából lesz. Hiszen ez a 200 forint 4 éven keresztül 1109-es sorozat 0705 számú kötvényben volt letétbe helyezve. De ez a pénz ott taláható a többivel együtt egy-egy új épületünkben, egy-egy új bölcsődékben, ez a pénz hit a jövőben, a széppé vált életünkben.

Hosszú utat tett meg Modori Sándorné 200 forintja. S most ez az összeg sokszorosan kerül vissza pénzben is Modori Sándorné családjához.

CSÁKVÁRI JÓZSEF

A DISZ-bizottság levele a Molnárbrigádhoz

Kedves Elvtársak! Ifjú Barátaink!

Szívből jövő üdvözlőnköt fejezzük ki a magunk és az egész Komló ifjúsága nevében abból az alkalomból, hogy 9 és fél hónap alatt elértétek az 1000 métert. Ez páratlanul áll a magyar bányászat történetében.

Köszönjük nektek azt az áldozatos, fáradságot nem ismerő küzdelemt, amit nap-nap után folytattatok a nehézségek ellen. Az akarat, a lelkesedés és a győzelemben vetett hit diadalmaszkodott a természeti, geológiai akadályok és a sok ember fejében megbúvó maradiság felett. Ezekkel mindennap még nagyobb erővel vettétek fel a harcot és győztetek.

Ma minden ember előtt világos, hogy a feltárást meg lehet és meg is kell gyorsítani. Ebben a munkában példaképpen álltok Ti, akik közel egy éven keresztül bebizonyítottátok, hogy e téren nincs „felső határ.”

Most, amikor üdvözlünk benneteket győzelmek alkalmából, azt kérjük tőletek, hogy vigyék továbbra is győzelemre Komlón és az egész országban a „100 méteres” mozgalmat. Adjátok át fiatal vágárainknak azokat a tapasztalatokat, amelyeket immár e mozgalom 2 éves fennállása óta folytatótt harcban szereztetek.

Munkátok és sikertetek lelkesítse továbbra is a többi fiatal bányászokat. Legyetek ezektől is példamutatók, segítsétek pártunkat és dolgozó népünket az új szakasz politikájának megvalósításában, az életszínvonal emelésében, hazánk szocialista építésében.

Előre Molnár-brigád az újabb sikerek és győzelmek felé!

DISZ KOMLÓI VÁROSI BIZOTTSÁGA

Komló átlomás dolgozói a téli forgalom sikeréért

(Tudósítónk jelenti.)

Az október 28-án történt Veszprém-Külső vasúti csomópont dolgozóinak felhívása nyomán tett vállalásainkat teljesítettük. Ennek alapján:

1. a vállalat teljesítésének határidejéig (november 22-ig) egyetlen munkásvonat nem indult késve Komlóra. A várótermek tisztán és fűtötten várják a közönséget

2. minden intézkedést megtettünk a balesetek elkerülésére. Vágányok közötti területeket kiegészítettük és felkészültünk a jeges-csúszós idők talaj-homokozására

3. az üzemi konyha felkészült a

melegítő ételek és italok kiadására és amikor arra szükség van, rendszerben ki is adja azt. Hasonlóképpen gondoskodtunk a pályán dolgozó XI. és XII. pályamesteri szakasz dolgozóinak ellátásáról is.

E munkákból derekasan kivette részét pártszervezetünk, szakszervezetünk és egyéb tömegszervezetünk. Nyugodtan mondhatjuk, hogy ezen eredmények elérése közös munkánk gyümölcse.

Görbe Zoltán.

A villamos erömű MSZT brigádjainak fogadalmja

A Komló Villamos Erömű 40 tagú MSZT I. harmadban dolgozó brigádja az 1954. november 21-én megtartott röpgyűlésen elhatározta, hogy szocialista munkaversenyt indít. Vállalásával elősegíti pártunk és kormányunk határozatainak megvalósítását, az új szakasz politikájának megvalósítását, a júniusi programot. Ennek érdekében versenyre hívja az üzem mindkét harmadát az alábbi feltételek alapján:

1. Gazdaságos és zavarmentes üzemvitel, valamint a fegyelem és a takarékoság betartása.

2. Kalória megtakarítás, szén és gőz takarékoság.

3. CO² érték tartása, éghető a pernyében 2 százalékkal csökkentjük.

4. Az előírt kalóriatervüket a száminőséghez mérten teljesítjük.

Vállalásunk sikere érdekében felhívjuk a mázai erömű hozzánk eső harmadának dolgozóit, hogy tegyék magukévá a verseny pontjait és vállelve dolgozzanak a verseny győzelméért.

A 40 tagú MSZT brigád nevében:

Kovács Géza, MSZT brigád főnövezetője,

Heidecker Pál, MSZT titkár,

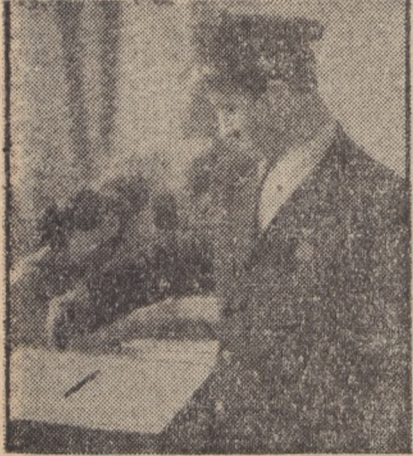
Levelek a szavazócédulák mellett...

November 28-án vidáman, derűsen, de egyben felelőssége tudatában szavazott Komló népe. A 16 szavazókörzetből öránként érkeztek a jelentések: ennyien és ennyien szavaztak, ennyien vannak még hátra.

Fiatalok és öregek egyaránt izgalommal léptek a szavazóhelyiségekbe, vették át a szavazólapot, adták szavazatukat a Hazafias Népfőnt jelöltjeire, nép jelöltjeire.

— Nem mindegy az lelke, kire adom szavazatom, s ezért most mégegyszer jól megnézem a szavazólapot, hogy az van-e rajta, akiben megbízunk, s aki megérdemli, hogy képviselje ügyes-bajos dolgainkat a tanácsban.

A kőkönyösi bányászok elsőként szavaztak



Adam Zoltán szavaz (Magyar László felvétele.)

Hatodszor is büszkén adom le szavazatomat...

En, Dékány István, születtem 1921. április hó 26-án, Temes megye Szentandrási községben. 1942 június 22-én léptem át a román határt. Mondhatom a multban nagy elnyomásban éltem. De felszabadulásunk óta annál jobb sorom van családommal együtt.

Most pedig hatodszor szavazok a felszabadulás óta. Először az MKP-ra, majd a Népfőntre és most ha-

todszor büszkén adom le szavazatomat a Hazafias Népfőnt jelöltjeire. Eljen és viruljon a magyar és szovjet nép megbonthatatlan barátságára! Egyben tiltakozom a nyugatnémet kommunista párt betiltása ellen.

Hazafias üdvözléssel: Dékány István, Komló, Anna-akna 8. alatti lakos. Komló, 1954. XI. 28.

Látogatás Kenderföld szavazóinál

Végre elérkezett a várva-várt nap, a választás napja. S mint városunk egyéb területein, a kenderföldiek is igyekeztek, hogy mielőbb a szavazóurna elé járulhassanak. Reggel 7 órakor, már tömött sorokban indultak öregek, fiatalok, asszonyok és lányok az 5-ös számú szavazókör felé.

A kenderföldi iskola falait izdéses díszítés borította, amit külön a választás alkalmából készítették el. A terem közepén, egy dobogó szerű emelvényen állt az urna, oldalán a Magyar Népköztársaság címerével.

A szavazók között ott van Muszák Attila. Ő is azok közé tartozik, akik most szólnak először az ország ügyeinek intézésébe. Kezében ott tartotta a két szavazólapot és bizonytalanul lépegetett a szavazó urna felé. Miután elvégezte a szavazást, mekér-

deztük, hogy mit érzett e rövid percek alatt:

— Nehéz lesz ezt szavakba önteni, — mondotta Muszák elvtárs — még a kezem is lüdbörös volt az izgalomtól, attól a tudattól, hogy életemben most először szólhatok bele az ország nagy ügyeibe. Ezt a napot sohasem tudom elfelejteni.

Az óra mutatója a kilences számon túl járt már. A szavazatszedő bizottság megállapítása szerint, addig 351 választó polgár adta le szavazatát.

Közben jöttek az emberek. Egymásnak adták a kilincset a kipirult arcú fiatalok és a mosolygó öregek. Siettek, hogy mielőbb lezavazzanak. 11 órakor már azt jelentették, hogy az 5-ös számú szavazókörhöz tartozó választópolgárok 85 százalékában le-



A 9. szavazókör munka közben (Magyar László felvétele.)

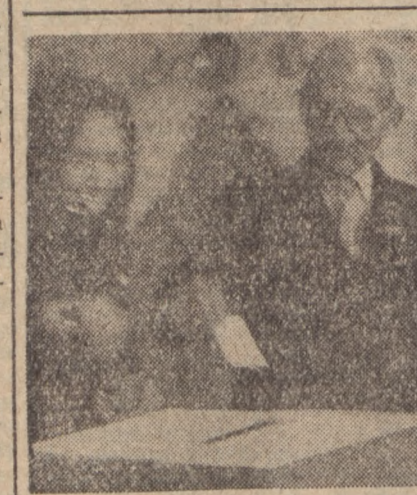
Gesztenyész egyemberként szavazott

Zászló és virágdíszbe öltözött a napra a gesztenyési iskola. Ablakai nemzetiszínű szalagokkal voltak díszítve. A két szavazóhelyiségben körös-körül a falak mentén piros, fehér, zöld krepp-papírral bevont cserepekben nyíló virágok illatoztak.

A szavazatszedő bizottság piros drapériával és virágokkal díszített asztala mögött, a falon díszes keretben a jelöltek fényképei voltak láthatók. Felettük felirat: „Eljen a Hazafias Népfőnt és annak jelöltjei.”

Es jöttek a dolgozók. Férj feleségével, apa leányával, öreganyóka unokájával. Jöttek, hogy élve szavazati jogukkal, eleget tegyenek hazafias kötelességüknek.

Ahogy mult az idő, úgy szaporodott a mellükön nemzetiszínű kokárdákat viselő nők, férfiak száma. Nem mentek mindjárt haza, hanem beszélgettek egymással. Ünnepeltek. Ünnepeletek a második szabad tanácsválasztás napját.



Mi is megérhettük... (Magyar László felvétele.)

Egy idős néni ke mondotta ezt a 12-es szavazókörzetben. Az ő mondása érződött valamennyi szavazónál. Voltak olyanok is, akik nem így szóban nyilatkoztak, hanem szavazólapjuk mellé levelet csatoltak, s úgy dobták a választási urnába. A két levél, amely a választási urnákban volt — egyik Gesztenyésben, másik Kőkönyöson — hű kifejezője a nép szeretetének a párt iránt, bizalmának a politikája iránt és egyben felelősségérzet Komló ügye iránt. Többet nem írunk erről, mondja el maga a két levél Komló dolgozóinak véleményét.

Segítségére leszünk a tanácsnak további munkájában...

„Szavazatom annak reményében adom le, hogy az új tanács városunkban a fennálló igen sok hibát megszünteti. Egnéhány feladatot is mondanék, melynek megoldását várjuk:

Oldják meg a kőkönyösi iskola tökéletes fűtését, mert csak akkor biztosíthatjuk gyermekeink zavartalan tanulását.

Javuljon meg a kenyér minősége. Igen sokszor keletlen, sületlen, tehát minőségileg nem kielégítő kenyeret kapunk. E régi problémák megoldása ugyancsak a tanácsra vár.

Segítséget kérünk a tanácstól munkaterületünkre is. Itt is megemlítek néhány problémát:

Az új fürdőben fürdés után az öltözésnél megfázunk, mert a fűtés nem kielégítő. Javaslom, hogy állítsanak fel minden öltözőben nagy dobkályhát.

Most pedig elmondanám, hogy 27-

én délután miért nem tudtuk úgy befejezni a nagytermelési napunkat a tanácsválasztás tiszteletére, ahogyan szeretttük volna:

A II/a keresztvágtában dolgoztunk. Süritett levegő ellátásunk nem volt kielégítő. Öránként csak 10—10 perc-re volt megfelelő levegő. A faellátás is rossz volt. Hát ezért nem tudunk mi olyan eredményt elérni, amilyent szeretttünk volna. Pedig átérettük november 28-nak jelentőségét.

A tanácsválasztás tiszteletére a magam tervét is csak 200 százalékra tudtam teljesíteni. 60 centis előhajtás helyett 130 centit teljesítettem.

Tisztelt Tanács! Kérem, látogassanak el minden üzembe és segítsenek nekünk a hibák megszüntetésében. Mi ígérjük, hogy a tanács munkájában mindenkor segítségére leszünk.

Elvtársi üdvözléssel: Boronyák András, Komló, 1954. XI. 28-án.



Akik először szavaztak (Magyar László felvétele.)

Gulyás-család szavaz...

A közelgő telet megcáfoló napsütés ragyogóbbá tette Kőkönyöst, e zászló díszbe öltözött új városrészt. Sokan tartózkodtak az utcán. Nagy mozgás volt észlelhető, bárhol járt az ember.

Kőkönyös-Keleten, az iskola környékén még nagyobb volt a tömeg. A népi táncosok és a bányászzenekar rövid műsorában gyönyörködtek. A szavazókat szórakoztatták e csoportok. Szébbnél-szebb dalokkal, szébbnél-szebb magyaros táncokkal. S a nézők lassan változtak. Ujak jöttek, s a régiek kötelességüknek mentek eleget tenni: szavaztak.

Lassan a nap átbukott az ég másik oldalára. Mind kevesebben jártak az utcán. Ebédelt Kőkönyös. Ugy három óra felé már csak egy páran haladták a szavazó helyiségek felé. Gulyás József vajúr a feleségével e kevesek között volt. Az asszony lezavazott volna délelőtt, de megvárta a műszakról hazajövő férjét, hogy együtt szavazhassanak. Együtt tegyenek hitet az új, az eljövendő szép mellett.

A fiatal pár ünneplőbe öltözve szótlanul haladt egymás mellett. Mind-egyik a saját gondolatával volt elfoglalva. S ezek a gondolatok mégis egyek Kalocsától—Komlóig. A je-gyességtől, a 3 gyermekes családig. A szűk lakástól, a kőkönyösi 2 szobás lakásig. A látástól—vakulásig való munkától, a megbecsült vajúr beosztásig. Ezek a közös gondolatok, a megtett út végigtekintése irányították a fiatalok lépteit. Az iskola felé. A szavazókör felé.

S amikor a Gulyás család bedobta az urnába szavazatát, megelégedett arccal indult hazafelé. Gulyás József vajúr az aznap elvégzett munkájára gondolt, ahol szintén becsülettel helytállt. Az asszony a szép iskolára, hová a gyermekei nemsokára járnak fognak.

MEGJELENT

az „Anyag- és Adatszolgáltatás” legújabb száma, melynek tartalmából az alábbi cikkek emelkednek ki:

A. Kosztyin: A munkás-paraszt szövetség győzelmes lenni eszméi.

Ernst Lange: Hogyan emelkedik a Német Demokratikus Köztársaság lakosságának életszínvonala az új irányvonal következtében.

A. Csiztyakov: A szocialista tábor országai közti gazdasági együttműködés fejlődése.

Ezzel érveljenek népnevelőink!

Nyílt levél a fiatal bányászokhoz...

Kedves fiatal bányászok!

Szeretnék ezzel a levelemmel hozzátok fordulni és összehasonlíttani a jelent, a múlttal:

Amikor én még iparitanuló voltam — az akkori nyelven szólva inas — négy év volt a szerződési időm. Szüleimnek évi kettő mázsa kenyéngabonát kellett velem adnia. A ruhám mosását, varrását továbbra is édesanyám végezte. Ugyancsak szüleim gondoskodtak ruházata-somról is. Ők fizették a szerződési díjat és a szabadulási díjat is. Mindez mellett még hozzáteszem azt is, hogy nekem mint inasnak naponta 14—15 órát kellett a munkaszta mellett dolgoznom. Fizetésről szó sem lehetett akkor az inas évek alatt.

Most nézzük a ti sorsotokat.

Ma népi demokráciánk gondoskodik rólatok. Ma itt Komlón is, de szerte az országban magasba emelkednek a modern tanuló otthonok épületei. Mely otthonok lakást, gondos ellátást, tanulást, szórakozást biztosítanak minden ott lakó és tanuló fiatal számára.

Ma a tanulási idő legtöbb szakmában kettő, sőt sokban csak egy év. Ez is nagyobb részben elméleti oktatásból áll. Ma ruhát, díjtalan szállást, meleg otthont és fizetést is kaptok ti fiatal tanulók.

Ezekből a tanuló otthonokból kikérülő fiatalok, így a bányászok is, már az első munkahelyükben teljes bérfizetést kapnak. Mint legényszálláson lakó fiatalok díjtalan lakást és 8.50 forintos olcsó áron napi háromszori bőséges étkezést. Ezenkívül munkaruhát és évi hűsége-s munkájuk után hűségjutalmat.

Ez röviden a múlt és a jelen valósága, igazsága. Ez az a hatalmas változás, melyen a fiatalok keresztülmentek, s ennek csak örülni lehet és kell. S ezt csak megbecsülni lehet és kell. Ha én fiatal koromban — amikor már segéd voltam — örülni tudtam egy két forintos bazár zsebórának, meg egy bádog öngyújtónak, vagy éppen egy rész gyűrűnek — mert akkor mára nem teltett. Hát akkor most mennyivel nagyobb öröme lehet és van az én II. üzemi legényszállómban látkó ifjú bányászoknak. Az egyik most vett 1.200 forintért tangó harmonikát. A másik 800 forintért egy karórát. A harmadik ez évi megtakarított pénzéből, távol élő szülei odahaza házat építettek. De számtalan olyan fiatal bányász van a mi szállásunkon, akinek új kerékpárja, vagy éppen nagyobb összeggel rendelkező takarékönyve van.

Hát lehet különbséget tenni a mult és a jelen között? Lehet is, meg kell is, én azt mondom!

Folytathatnám tovább is az érveket.

de most nem teszem. Úgy gondolom elég ez is. Amit el akartam mondani, azt a legjobb tudásom és szándékom szerint elmondoztam. Tettem ezt azért, hogy arra kérjek minden fiatait:

Mindezt, és a még szebb, boldogabb életünkért, jövőnkért kivétel nélkül valamennyien tegyenek eleget állampolgári kötelességüknek és teljesítsék a rájuk kirótt tervet. Vigyék győzelemre a negyedik negyedévi terv győzelmét és készüljenek az új esztendőre.

Bezdán Lajos,
portás, Komló, Zója-utca 2.
Legényszállás.

Újabb adatok az 1848-as szabadságharc komlói vonatkozásaihoz

Ezelőtt mintegy három hónapja lapunk hasábjain keresztül tájékoztattuk Komló város dolgozóit arról, hogy szerencsés véletlen folytán a pécsi állami levéltárban olyan iratesomóra találtunk, amelyből megállapíthattuk azoknak a komlói 1848-as honvédek-nek neveit, akik kivettek részüket a szabadságharcból.

Földi Antal, Kiss György, Dancs Ferenc, Kis János, Tóth József, Bíka József, Panta István volt 48-as honvédek neveit azóta megismerte a város lakos-sága, az iskolákban pedig megtanulja nevüket a tanuló ifjúság.

Az elmúlt negyed esztendő alatt igen sokan kerestek fel bennünket és további felvilágosításokat kértek tőlünk. Jöttek az érintett családok, akik közelebbi adatokat szerettek volna hallani dicső felmenőikről. Jöttek a pedagógusok, azért, hogy a helyismeretek tanítása során ezeket is elmondhassák diákjaiknak. Jöttek a környék lakói, mánfiaiak, budafaiak, szopokiak, jánosiaiak, mindenki adatkot kért... Ilyen hatalmas és nem várt érdeklődés mellett ismét bönöszni kezdtük a mult megsárgult lapjait, hogy újabb adatokkal elégtünk ki az érdeklődők kíváncsiságát. Kutatásaink

újabb eredményeit az alábbiakban adjuk közre:

Ez év szeptember elsejével Komló szerves részévé vált Kisbattyány, Mecsekjános és Mecsekfalu is. Kutatásaink részben arra irányultak, hogy megállapítsuk e falvak volt 48-as honvédekne-k neveit.

A parányi Battyán faluból, — a mai Kisbattyánból — 4 honvéd harcolt a szabadságharc zászlaja alatt. Ezek: Gungl Mihály, Panta Mihály, Falkenheim István és König Illés voltak. Az első három Világos várából, az utóbbi pedig az északi várból került haza. Róluk azt is megtudtuk állapítani, hogy valamennyiüket pénzért toborozták, azonban alakulatuk, csapattestük nem ismeretes előttünk.

Szopok község, — a mai Mecsekfalu — három honvéddal képviselte magát a legendás szabadságharcban.

Fuchs János honvéd, az akkori 51-es zászlóaljban, Grósz János a volt 7. zászlóaljban, Főringwald Mihály pedig a volt 36. zászlóaljban szolgált. Valamennyiüket pénzért toborozták és az északi várból kerültek haza falujukba.

János falu — a mai Mecsekjános — két honvédet adott. Az egyik neve Vanek (Vatszek?)

Ferenc, a másik Kovács József. Mindkettőjüket pénzért sorozták és a világi fegyverletélt színhelyéről tértek vissza.

Ugyancsak megtaláltuk a mánfai, illetve pécsbudafai honvédek neveit is. A mánfai honvédek a következők voltak: Kinder József, Werempek György, Dobos Mihály, Panta István, Bors József, Storcz Gáspár. Dobos Mihályt sorhúzás útján sorozták, a többi pénzért. Valamennyien az északi várból kerültek haza.

Budafa — a mai Pécs budafa — négy honvédet adott; Pintér József, Marton Péter, Fő György és Kis Fő József. Valamennyien pénzért sorozták. Kis Fő Józsefről azt is tudjuk, hogy a volt 62. zászlóaljban szolgált. Pintér József pedig Görgey táborában harcolt.

Azt még nem áll módunkban megállapítani, hogy a felsorolt honvédek leszármazottjai közül kik élnek még közöttünk, de biztosra vesszük, hogy számos család lesz még a környéken, akik a közeli nyelveken felmenőit, atyafiságát találja meg. Valamennyien örizzük meg dicső hovádeink emlékeit és ne engedjék meg, hogy neveiket elfedje a feledés homálya.

Kutnyánszky József

Békehiradó

Legújabb adatok szerint 714 fasiszta katonaszövetség tevékenykedik Nyugat-Németországban. Ez év elején az ilyen természetű katonai szervezetek száma még nem haladta meg az 530-at.

November végén a Blank-hivatal (Adenauer leendő hadügyminiszteriuma) megbízásából nyugatnémet különbizottság utazik az Egyesült Államokba. A bizottság tagjai valamennyien a náci Wehrmacht magasrangú tisztjei voltak. Az Egyesült Államokban az úgynevezett ABC

(atom, baktérium és kémiai) fegyverekkel fognak megismerkedni.

Eszak-Irországban Deane kanonok a belfasti székesegyházban 1.500 volt frontharcos előtt élesen bírálta a német militarizmus feltámasztására vonatkozó terveket.

Legújabb adatok szerint Japánban már több, mint 25 millió aláírást gyűjtöttek az atomfegyver eltávolítását követelő ívre.

Olvasd a
Társadalmi Szemle
minden számát.
Emlékeztet a fejlődésed segítő utjára

Béta-aknai űrjárat . . .

A Komló Szénbányászati Tröszt egyik legfiatalabb szentemlék üzege, a Béta-akna. Alig másfél éves. De kiskorúsága ellenére, már számtalan esetben bizonyította be, hogy egyben a legjobb üzemek közé is tartozik. Hosszú hónapok eredményes munkája tanúsítja ezt, mert addig, míg az ügyvezetés és üzemek tervüket csak ritkán teljesítik, a gyerekek pőben járó Béta-akna, napról-napra teljesíti, sőt túlteszteli előirányzatát. S csillék ezreit adja terven felül a népgazdaságnak.

Nem. Nincs ebben semmi bosszorkányság. Bármely üzem utána csinálhatja. Nem kell hozzá semmi más, csak olyan szervezett munkáskollektíva, olyan lelkes műszaki gárda, s olyan jó irányítóképesség, mint ami a Béta-aknai vezetőkben rejlik.

Ezzel nem azt kívánjuk bizonygatni, hogy a fiatal Béta-aknán nincsenek hibák. De vannak. Ezekre majd a későbbiek folyamán visszatérünk. Azonban túlsúlyban eredményekkel dicsekedhetnek az üzem dolgozói. Olyan eredmények ezek, melyek bizonyítják, hogy a Béta-aknának mindenkor eleget tettek, s a jövőben is eleget tesznek majd az állam, a nép által rájuk rótt kötelezettségeiknek.

Olyan bányászok vannak a Béta-aknai dolgozók soraiban mint Vörös János és brigádjának tagjai. A lelkes fiatalokból álló csapat nem ismer nehézségeket.

Éves tervüket december 18-ig teljesítik

Ki ne emlékezne vissza azokra a napokra, amikor novemberben arról értesültünk, hogy Béta-akna súlyos lemaradással küzd. Tervét a legnagyobb akarat és lelkesedés mellett sem volt képes teljesíteni. Amíg az ország egyéb üzeime kimagasló eredményekkel készültek a táncművészetek felé, addig a Béta-aknai üzem 48-50 százalékos teljesítményekkel szegénykezett. Igaz, hogy rájuk kívülálló okokból.

A kötélpálya volt a lemaradás egyedüli okozója.

Az üzem dolgozói hiába adták ki a csilligó szénnel teli csilléket, mert a szállítási üzem kezelése alatt álló 7 kilométeres kötélpálya nem működött.

Volt olyan időszak, amikor egy-folytában 54 órás kiesés okozott a drótkötél elszakadása. S ez a kiesés, ami naponként 2-3, sőt 4 órás kiesésekben még igen sűrűn jelentkezett, sokszor elkésztette az üzem bányászait.

A bétaiak erőfeszítése azonban nem vesztett kárba.

A gyakran jelentkező kiesések ellenére, novemberi tervüket mégis teljesítették. Büszkén jelentették, hogy 100.6 százalékos havi teljesítményükkel eleget tettek a kötelezettségüknek. Terven felül, mintegy 100 tonna szenet adtak népgazdaságunk iparának.

Most már arról beszél Mátrai Árpád elvtárs üzemvezető, és Nagy Béla elvtárs az üzem pártbizottságának titkára, hogy december 18-ig befejezik az 1954. éves tervet. Sőt, nem csak beszélnek, hanem fogadalmat is tesznek. Egyszerű szavak ezek, de a szívek mélyéből jönnek elő és mindkettőjük ajkáról így hangzik a vállalás:

Vállaljuk, hogy Béta-akna 1954. éves tervét, december 18-ig az üzem pártbizottsága taggyűléseinek napjaira, maradéktalanul befejezzük.

Majd feltételként hozzáfűzik, hogy a kötélpályának el kell szállítani azt a szenet, amit az üzem dolgozói kitermelnek.

Mert a bányafaelátás helyes megoldása — mennyiségre, méretre vonatkozóan — csakis teljes egészében rajtuk múlik. A bírálatot vezetőink minden esetben el is fogadják, csak hát éppen nem tesznek semmit annak érdekében, hogy megszűnjön a még ma is fennálló vétkes bányafaelátás.

Az én munkahelyemen keresztül, — egy a sok közül — akarom példával bizonyítani, hogy milyen kárt okozunk népgazdaságunknak és hogyan gátoljuk mi is, fizikai dolgozók — sokszor éppen akaratomon kívül — a júniusi program megvalósítását, népünk életszínvonalának emelését.

A második hónapja dolgozunk elővázson az V. szint légkihúzó osztályszintjén. Vágatunk mérete 2.40x1.50 méter. November 20-ig 54 ácsolatot haladtunk előre, de eddig az időig egyetlen egység sem kaptunk 1 méter 50-es süvegűt, ami azt jelenti, hogy minden ácsolatunk süvegűjére az 1.50-es méretű fá helyett a rendelkezésünkre bocsátott 2.40-es fából készült. Tehát csak mi egyedül 54 darab 2.40-es fát vágatunk el mindazért, mert nem volt megfelelő mé-

értelmek a két csapat dolgozó. Munkahelyükön a legnagyobb rend uralkodik, még ha keresnénk se találunk kivételt való hibát.

De nem ez a helyzet a II. szint nyugati főkoresztvágatában. A biztonság ácsolással semmi baj, de annál nagyobb a rendtelenség. Jobbról-balról szanaszét hever a bányafa. Az ott dolgozó közelítők vízben, sárban botlik a csilléket. Itt renget kell teremteni az üzemvezetésnek. Veleményünk szerint ez nem is lesz nehéz, mert a közelítők sokszor munka nélkül ülnek. Ha a csörgőt jobban kitalarújják, megszűnik majd a sár és a víz is.

Nagyobb gondot kell fordítani a ventilátorcsövek felerősítésére is.

Mert nem biztonságos az, hogy a legtöbb helyen hosszú drótdarabok lógnak szabadon, a járókélok fejmagasságával egy vonalban. Legjobb esetben csak a ruha szakad el, de az is előfordulhat, hogy a leelőg vas-tárolt drót sebet ejt a bányászok arcára. De ez veszélyes a szemre is.

Ugyancsak nem biztonságos az, amit a II. szint nyugati-főkoresztvágatának folytatásában egy feltáró-csapatnál láttunk. A ventilátor csövek úgy vannak felerősítve, hogy a legkisebb érintésre lezuhannak. Ugyanitt tapasztaltuk azt is, hogy a ventilátorcsövek összezeresztési nincsenek besározva. Nem helyes ez így!

Ennek elsődleges biztosítéka az, hogy sok az olyan kommunista az üzemben, melynek munkájára bizonyíthat az alapszervezet vezetősége.

A felsorolt hibák ellenére

azt kell mondjuk, hogy a párt és szakszervezet jó munkát végez. Nincs olyan eldugott helye az üzemnek, ahol ne fordulnának bizalommal a párt, vagy a szakszervezethez, mert a dolgozók tudják, hogy ügyüket jól intézik el. De a pártbizottság is bizonyíthat a dolgozók segítségére, a hibák megszüntetéséért folytatott harcban.

Csökkenett a fejteljesítmény

Az elmúlt hónap folyamán Béta-aknán a produktív teljesítménnyel egyidőben csökkent az egy főre eső teljesítmény is. A kimutatás, mintegy 7 százalékos, 0.72 tonnáról, 0.67 tonára — csökkentést mutat.

A csökkenés leginkább — mint már előbb is említettük — az üzem produktív teljesítményének csökkenése miatt következett be. De csökkent azért is, mert — az előbbiekben már foglalkoztunk e kérdéssel — a bányában sok az olyan dolgozó, aki ugyan produktív munkát végez, de ebből két fő nem végez el annyi munkát, mint rendes körülmények között egy munkás, aki munkaidőjét 100 százalékosan kihasználja.

A fejteljesítmény emelkedése érdekében, elengedhetetlen feltétel az, hogy az üzem frontfejlesztése alakítson ki tudott dolog az, hogy a frontfejlesztésből, — mivel tömegtermelő munkahely — kevesebb munkae erővel, több szén termelhető, mint akár a kamrafajtésekből, aká az elővájtásokból.

Helyesen tette a pártbizottság, hogy már a novemberi taggyűlés során foglalkozott a fejteljesítmény kérdésével és annak emelését a legfontosabb feladatnak tűzte ki az üzem kommunistái elé.

A leírtak alapján nyugodtan állíthatjuk példaképpül Béta-akna vezetőit és dolgozóit egyaránt, a tröszt többi üzeime elé. Nem szégyen a jót átvenni, illetve megtanulni. Eppen ezért javasoljuk, hogy a lemaradó üzemek vezetői kerítsenek időt egy kis tapasztalatszerésre. Feltétlenül használra válik majd, mert Béta-aknán — a megelőző hiányosságok mellett — sok jót tapasztalhatnak, amit ha meghonosítanak üzemükben, a terv teljesítésében fog jelentkezni.

A közeljövőben több üzemet látogatunk meg, hogy a látottak alapján ott is segítsük a még meglévő hibákat felszínre hozni és a tömegeket azok megszüntetésére mozgosítani.

Szűnjön meg végre Kossuth-aknán a vétkes anyaggócsekolás

Az I-es üzemnél pártunk III. Kongresszusa óta a dolgozók nagyobb figyelemmel kísérik az anyagtakarékosság megvalósítását, főleg a bányafa helyes és gazdaságos felhasználását. Hogy ez mennyire így van, azt bizonyítják a párt-taggyűlések, a termelési értekezletek, amelyeken állandó, központi helyet foglal el a felszólalásokban a helytelen bányafaelátás, melynek következtében nagymennyiségű — drága valutáért, külföldről behozott — bányafát pocékolunk el az ácsolások, biztosítások alkalmával.

A dolgozók jogosan bírálják a műszaki vezetőket,

mert a bányafaelátás helyes megoldása — mennyiségre, méretre vonatkozóan — csakis teljes egészében rajtuk múlik. A bírálatot vezetőink minden esetben el is fogadják, csak hát éppen nem tesznek semmit annak érdekében, hogy megszűnjön a még ma is fennálló vétkes bányafaelátás.

Az én munkahelyemen keresztül, — egy a sok közül — akarom példával bizonyítani, hogy milyen kárt okozunk népgazdaságunknak és hogyan gátoljuk mi is, fizikai dolgozók — sokszor éppen akaratomon kívül — a júniusi program megvalósítását, népünk életszínvonalának emelését.

A második hónapja dolgozunk elővázson az V. szint légkihúzó osztályszintjén. Vágatunk mérete 2.40x1.50 méter. November 20-ig 54 ácsolatot haladtunk előre, de eddig az időig egyetlen egység sem kaptunk 1 méter 50-es süvegűt, ami azt jelenti, hogy minden ácsolatunk süvegűjére az 1.50-es méretű fá helyett a rendelkezésünkre bocsátott 2.40-es fából készült. Tehát csak mi egyedül 54 darab 2.40-es fát vágatunk el mindazért, mert nem volt megfelelő mé-

retű fánk. 54 darab 90 centiméteres hulladékot dobtunk félre, melyet sajnos felhasználni sokszor nem is lehet. Mindezt a lelkiismeretlen anyagellátás miatt. Felteszem a kérdést, vajon nem így van-e ez a bányában többi helyein is?

Ez a példa csak egy a sok közül. Még igen sokat lehetne felsorolni. Igen sok hasonló méretű vágatot hajtának a feltárók a Kossuth-aknán, de a szükséges 1.50-es süvegűt a bányában, a jelen időig megtalálni sehol nem lehet. Ilyen méretű fát nem küldenek ma a bányába.

Ugy gondolom, hogy ránk, komlói bányászokra is vonatkozik az anyagtakarékosság megvalósítása, amely végső fokon az életszínvonal emelkedését segíti elő.

Ennek érdekében azt javaslom a magam és a többi bányász elvtársaim nevében is, azoknak akik nem múlik a helyes anyagellátás: Ne csak egyetértsenek a jogos bírálattal, hanem azt tegyék, amit jogosan elvárunk tőlük: mindent tegyenek meg a szervezett és gazdaságos fellátás érdekében. Ne kényeskedjenek benünket arra, hogy pocékoljuk a drága bányafát, hogy gátoljuk akaratunk ellenére az anyagtakarékosságot.

Vegye tudomásul minden komlói bányász,

minden ember, aki a bánya területén dolgozik, — legyen az műszaki, vagy fizikai — hogy népünk életszínvonalát állandó emelésének egyik fő eszköze: a helyes anyagfelhasználás és az anyaggal való takarékoskodás. Ezért van itt az ideje annak, hogy bányánk vezetői, dolgozói végre rendet teremtsenek a bányafaelátás és felhasználás területén.

Vukicsévics Géza
vájár.

Új bölcsőde megnyitása

Örömmel értesítjük a város és főleg Kőkönöy lakosságát, hogy 1954. december 7-én (kedden) megnyitásra kerül a Kőkönöy 44 férőhelyes bölcsőde. Ezzel ismét egy szocialista létesítménnyel több áll már rendelkezésre Komló bányászainak, illetve gyermekeiknek.

A Kőkönöyi bölcsőde hétfőn reggel 5 órától vasárnap reggel 8 óráig tart nyitva, tehát 6 napos, 24 órán át üzemeltetett bölcsőde lesz.

Közölni kívánjuk azt is, hogy a Berek utcai bölcsőde ezen időtől kezdve minden munkanapon reggel 5 órától délután 16 óráig, tehát napi 11 órán át tart nyitva.

Felkérjük azon dolgozó anyákat, akik gyermekeiket a bölcsődében akarják elhelyezni, hogy gyermekeik elhelyezését írásban kérjék a komlói

városi tanács egészségügyi osztályánál.

A bölcsődébe való felvétel feltételei a következők: az anyának az üzem által kiállított igazolást kell bemutatnia arról, hogy munkaviszonyban van és a nap, mely időszakra dolgozik. A felvételre kerülő csecsemőket és gyermekeket a Rendelintézet gyermek-szakrendelésén meg kell vizsgáltatni és igazolást kell kérni arról, hogy a csecsemő, illetve a gyermek egészséges.

Mindkét bölcsődében felvételre kerülhet a 4 hetes kortól 3 éves korig minden egészséges csecsemő, vagy gyermek, amennyiben a fent közölt feltételek megfelelnek.

Dr. Sófalvi Zoltán
városi főorvos.

Hogyan neveljük helyesen gyermekeinket

Igen sok vélemény hangzott el városunkban a gyermeknevelésről. Vannak, akik azt mondják, hogy a gyermek neveléséhez feltétlenül hozzátartozik a verés is. Vagyis jobban mondva: a felnövő apróságokat, a serdülő fiatalot csak a mindennap kiöztött pofonnal lehet felnőt emberré nevelni.

Ez mellett persze igen sokan vannak olyanok, akik azon az elven vannak, hogy a gyermek neveléséhez egyáltalán nincs szükség a pofozásra, verésre, mint nevelő, vagy éppen fenyítő eszközre.

Van egy harmadik vélemény is,

amely a gyermeknevelést úgy képzei el, hogy a gyermek minden hibáját elnézi, mindent ráhagy, és úgy szólván egész nap csekolgatva-ölelgetve képzeli el a gyermeknevelést.

Ezen igen fontos kérdés megvitatása végett a helyes gyermeknevelési módszere végett fordul most szerkesztőségünk Komló valamennyi szülőjéhez, pedagógusához, MNDSZ és DISZ-szervezetéhez és kérjük, hogy írják meg ezzel kapcsolatos véleményüket és vitázzanak e kérdés helyességéről. A vitának lapunk hasábjain nyilvános helyet adunk.

Anyakönyvi hírek

1954. novemberében születtek: Görbe Imre, Arnold Zoltán, Thener Gizella, Orsós Rozália, Orsós Irma, Buzás Flóra, Koós Gábor, Gyarmati Mária, Kiss Sándor, Andics Csilla, Julianna, Magyarósi András, Becskei József Attila, Harsányi Márta, Herbert Gyöngyi Tere, Ambrózi Csaba Ferenc, Simon Ibolya, Juries Klára Edith, Rónai László, Németh Valéria, Wenhardt László, Horváth András, Szekel Ibolya, Horváth Gyöző, Birkás Erzsébet, Kalics Vincze, Bata Zsuzsanna, Dicső Endre István, Dömök Lajos, Deli Márta, Kállai Zsuzsanna, Orsós Mária, Horváth Gyöngyi Magdolna, Tábori József, Vigh Rózsa Ibolya, Kalányos Gyöző, Dobrovics Dezső, Kovács János, Lada Árpád Péter, Bereczki Ildikó, Benács József, Morócz Borbála, Gyémánt Erzsébet, Spingler Stefánia Julianna, Semeczki Ferenc, Gyenge Ferenc, Csizsár Gyöngyi, Rozeknál Zsuzsanna, Bajusz István Károly, Istenes József, Horváth Gizella, Strigenc Ferenc, Tóth Hajnalka Erzsébet és Kalányos István.

Házasságok kötötték: Imre Pál bányász és Szabó Iona, Makai Zoltán

csillék és Timár Eszter, Hárshágyi László motorvezető és Oberitter Anna, Deák Imre vájár és Markás Dorottya, Boros József kőműves és Bach Katalin, Orsós József s. munkás és Orsós Katalin, Szabó Antal ügyintéző és Kovács Anna, Bicskei Mihály csillék és Pápai Aranka, Cs. mann Tivadár dekoratőr és Fieber Mária, Vernárzky Egon hegesztő és Varga Irén, Schusztar Ferenc bányász és Illés Julianna, Horváth István csillék és Dobó Zsuzsanna, Vincze Tibor vájár és Gyetvai Veronika, Litz László vájár és Pintér Mária, Finacsek János kőműves és Repka Mária, Nagy István vájár és Illés Jolán, Gyenge László és Remenyik Ilona, Orsós György segédmunkás és Orsós Mária, Veres Mihály bányász és Kiss Margit, Kovács József rendőr és Kolozsvári Erzsébet, Tóth Sándor pék és Pónai Katalin, Juhász Vilmos géplakatos és Ortortag Erzsébet, valamint Bogdán András és Bicskei Mária.

Meghaltak: Kiss Istvánné, Rostás Mária, Orsós István, Szép Lajos, Arréin Mihályné, Dinnyés Gyöngyné, Neisz Gábor és Hirt Albert.

Díszmadarak...

Az „Uj Komló” szeptember 28. október 5 és 12-én közölte „Hiénák” cím alatt Kemenes György, Szokoli László, Takács József, Seres József és Szegő András bűnügyét. Akkor megírtuk, hogy milyen úton csapták be a dolgozó népet, a nép államát, városunk eme hiénái Most hírt adunk arról, hogy Komló város bírósága milyen ítélettel sújtotta a bünszövetkezet tagjait.

Van egy közmondás, illetve egy népdal is, amely arról szól, hogy a vándordarvak messzire szállnak. Ezt szeretnénk most megtoldani annyival, hogy vannak díszmadarak is, akik ugyancsak szállnak, röpdösnek. Ezeket úgy hívják, hogy döngeszélyűk. Mindig oda esapnak le, ahol valami koncot látnak és falatozni tudnak. S rendszerint nagy lármát csúsztatnak szárnyasatogással tova-repülnek újabb áldozatokat keresve.

Nos, most ezek a díszmadarak olyan területre röpdöltek, ahol derékba tört gerincük és szárnyasatogással bevonulnak jogos helyükre, a börtönbe. Most megírjuk, mi az ítélet:

Kemenes György, a Komlói Közkezelési Vállalat volt áruforgal-

mi osztályvezetője 4 év börtönbüntetés és 2 év különböző politikai jogaitól való felfüggesztést kapott. Ezenkívül 1000 forint értékű vagyonelkobzásra ítélték. Szokoli László másodrendű vádlott a Közékezeltési Vállalat volt ellenőre 3 év börtönbüntetés és ugyancsak 2 év politikai jogaitól való felfüggesztést kapott, valamint 1000 forint vagyonelkobzást. A harmadrendű vádlott, Seres József a Közékezeltési Vállalat ellenőrzési csoportjának vezetőjét a bíróság egy évi börtönbüntetésre és 500 forint értékű vagyonelkobzásra ítélt. A másik két vádlott Takács József és Szegő András ügye még bizonyítás kiegészítés alatt áll.

Mondjuk meg még egyszer, mi volt a díszmadarak büne. Kemenes és Szokoli bünszövetkezetben elkövetett társadalmi tulajdon hűtlen kezelésének büntetésben volt részes. Ezenkívül árdragítás és többszöri okirathamisítás büntetésben. Seres József gondatlan árdragítás büntetésben volt büntös. Még azt is megmondjuk, hogy a dolgozó népet 41 ezer forinttal, a nép államát pedig 137 ezer forinttal károsították meg.

Táppénzcsalók...

Most a IV-es üzem dolgozóinak mutatunk be egy néhány táppénzcsalót, akik közöttük dolgoznak. Tóth Ferencné, Zrínyi Miklós utca 40. szám alatti lakós november 2-4. volt betegápolmányban. Orvosi igazolványán okirathamisítást követett el és egyben táppénzcsalást, mert a 4-i dátumot kivitarta és ötödikére javította.

Dávid Ferenc ugyancsak a IV-es üzem dolgozója október 2-tól október 11-ig volt beteg. Ő is elkövet, te az okirathamisítást és táppénzcsalást, mert a 11-i dátumot tizenkettedikére javította át.

A táppénzcsalás másik formáját követte el Forgó János csatlós, a IV-es üzem dolgozója, aki betegsége ideje alatt, november 25-én este 6 órakor vidáman mulatott, táncolt mint sérült beteg a Sport-étteremben.

Nem árt, ha ezeket a táppénzcsalókat megismeri a IV-es üzem becsületes kollektívája, de valamennyi becsületesen komlói bányász is és nyomatékosan megtárgyalják velük az elkövetett tetteiket.

Akinek nem inge...

III.

Most a harmadik számú szomszédommal, aki ideig nemán ült, szeretnék foglalkozni. Ő egész idő a att csak figyelt és nagyot nézett azokra a sok pénzzel kecsegtető hencserekre, amellyel a két asztaloszomszédja dicsekedett. Hozzákuk képest mint egy mártírült kopaszodó fejét ingatva, elcsodálkozva a könnyű pénzkeresés és mesébe illő két óriásán. Ugy nézett rájuk, mintha a mesébeli aranyhegyet e két ember elevenítetné meg.

Hogy miért nézett úgy rájuk, azt is elmondom, de először elárulom, hogy a hármas számú szomszédomat már előbb is ismertem, mert egyszer felkeresett és elpanaszolta nekem fájdalomt. Sajnos a nevét elfelejtettem. Csak arcáról ismertem meg.

Most jöjjön az ő története: Ez az ismerősöm toborzott dolgozó. Előbbi munkahelye Pesten volt. Valamelyik gyárban. Bányát sohasem látott, csak akkor, amikor Komlóra jött. Természetesen a munkába állásakor felvette a toborzói jutalmát, s a pénzt felküldte a családjának, hogy az az első bérfizetésig ne legyen hiányban.

A hogy említettem, nem látott sohasem bányát és így nagy izgalommal járta végig a bányalátogatási, vagyis a „setáló” napokat. Amikor először osztották be munkahelyére, nem kisebb izgalommal kereste fel a csapatot, mint hogy megpróbálja azt a munkát, amelynek jövedelméből ezeketán akarja családját el tartani. Az első nap csalódást hozott számára. Azt az embert, aki a bánya viszonyokat nem ismeri, vagyis sem tapasztalattal, sem gyakorlatlall nem rendelkezik, olyan helyre kellett volna osztani, amely hely bizonyos mértékben átmenetet képezett volna az előbbi munka helye, és a komlói bánya első vitáisi között. Nem! Őt nem ilyen helyre osztották be, hanem egy olyanra, amely a legna-

gyobb megpróbáltatás volt és azt a dolgozót is, ki erős fizikummal bír, s ilyen helyeken már többször dolgozott, eléggé igénybe vette volna. Ez a szomszédom nem akart meg hátrálni, nem akart szegyeteljesen elmenekülni a nehézség elől, ezért dolgozott. Összeszorított fogakkal. De a műszak közepe táján már csak a gyomrárt és a lábát érezte, de azt is csak remegni. Két műszakot kibírt. De azután jelentkezett az aknasznál azzal a kéréssel, hogy — ha lehet — ossza be olyan helyre, ahol az ő fizikuma könnyebben hozzáedződik a bányai munkához, mert ezt a munkát az első beugrásra nem bírja. Ez volt a felelet:

— A bánya nem egy leánynevelő intézet és itt munkaerőre van szükség, nem pedig álmokat kergető Rómeókra.

Ő tudomásul vette — mi mást csinálhatott volna. Dolgozott tovább. Egy hét múlva beteg lett, felgyógyulása után önkényesen elment a bányától a BELSPED-hez dolgozni.

Ez az ő története.

Ehhez is volna hozzáfűzni valóm. Szerintem ez olyan eset, mint-ha azt az aknaszt, aki a bányában jól megállja a helyét — hisz hosszú évek gyakorlata van mögötte — besoztaná kinn a búzatáblán a legnagyobb melegségben aratni. Egész biztos az aknasz — aki talán egyike a legjobb munkaerőknek — nem tudná azonnal huzamosabb ideig végezni a munkát. De tény az is, hogy bizonyos idő múlva az első kaszások közé veredne magát.

Ha ezt a fontos tény szem előtt tartjuk — és szem előtt is kell tartani, akkor sajnos megállapíthatjuk, hogy elvesztettünk egy olyan dolgozót, akit idővel be lehetett volna tanítani és meg lehetett volna szoktatni a bányamunkára.

(Folytatása következik.)

A bérlők figyelmébe...

A Komlói Szénbányászati Trószta tulajdonában lévő ingatlanokban lévő beremények falon kívüli meghibásodásait a bérlő saját költségén tartozik elvégezni. Ilyen meghibásodások a következők: 1. Vízesanok, fűrdőkályhák javítása, siphonok dugulása, 2. Villanykapcsolók, dugaszolók, biztosítók és lámpák javítása, 3. Ajtók, ablakok, zárok, kilincsek és üvegezők javítása, 4. Szobafestések, belső mázolások, vakolat és padlók javítása (esőrepedések kivételével), 5. Kaly-

hák, tüzhelyek javítása és samottozása.

A fenti munkálatokat a Helyi Ipari Vállalat a bérlők megrendelésére elvégzi a vállalatot tartozik megállapítani.

A Komlói Karbantartó Vállalat csupán a falon belüli, valamint a közös használt helyiségekben előforduló meghibásodásokat, továbbá a felújítási munkálatokat végzi el.

Komlói Karbantartó Vállalat

BIRKÓZÁS

A Bányász S. E. november 21.-én Tatabányán megrendezett 1954. évi Országos felnőtt kötöttfogású birkozókörversenyen a KBSK fiatal versenyzője, Szántó István nyerte az Országos bányász bajnokságot a közep-súlyban.

ÜKOLVIVÁS

A Komlói Bányász Sportkör Komló felszabadulása 10. éves évfordulójára december 19-én és 20-án egyénitől öklivívó csapatbajnokságot rendez a „Május 1.” Kultúrothon mozitermében. A versenyek az első nap 16-19 óráig, a második napon pedig 9-12 óráig, valamint délután 14-16 óráig tartanak.

HIREK

— A Komlói Helyiipari Vegyes és Javító Vállalat mindennemű rádió, villanyvasaló, gramofon és rezoó javítását szakszerűen, olcsón vállal. A Kossuth Lajos utcai Helyiipari Vállalat Finommechanika és Radiós részlegénél.

— Hálószoba, egységnyes, jókarban lévő, eladó. Kárász, fűrésztelep, Kühnelné. Megtekinthető délutánonként.

— Böröndös javítóhelyeme megnyitottam Komló, Kossuth L. u. 4. szám alatt az udvarban. Ernőházi Böröndös.

— Mindenfajta asztalosmunkát vállal, hívásra házhoz is megy javítani. Levélhívásra is jelentkezik. Járari Zoltán bútorszakkészítő, Mánfa 198. szám. Autóbuszmegállótól 2 perc.

— Az Uj Komló november 25-én számában „Hanyag szerelómunka — gyenge ellenőrzés” cím alatt foglalkoztunk a VII. színi kőtélpályának rossz felszerelésével. A cikkben megírtuk, hogy a szerelómunkát Horzsa Pál gépészeti részlege végezte. Ezen téves információt Weinhardt István körlet-vezetőtől kaptuk. A kivizsgálás során megállapítottuk, hogy a kőtélpályát nem Horzsa Pál, hanem Nagy Ferenc IV-es üzembeli gépészeti részlege végezte. Igaz, hogy Horzsa elvtársék ott dolgoztak, de éppen a rossz felszerelt kőtélpálya helyreigazító, javító munkálatait végezték. Jömnünküknek köszönhető, hogy az általuk rövid idő alatt helyrehozott pályán zavartalanul folytathat a szállítás.

Kulturális lehetőségek — a kovácsműhelyben

Igen. Akármilyen furcsán hangzik is, így van. Ma, amikor 1954-et írunk a naptárban, akad még olyan munkásszállás, ahol nem vezeték be a villanyvilágítást. De nem azért nem vezeték be, mert nincs a közelben hálózat, hiszen az ott vezet el a lakástól három méterre, hanem azért, mert egyes vezetők így kívánják végrehajtani az önköltségek csökkentését.

Hogy jobban érthetővé tegyék az egészet, megírjuk azt is, hogy a kérdéses munkásszállás a 49-es Építési Vállalathoz tartozik és a Mecsekjányosi pusztán található meg. Valamikor kastély volt az épület. Gyönyörű fekvésű kis hely. Körös-körül erdő. A ház előtt sudár fenyőfák szökkennek a magasba. Messziről úgy tűnik, hogy itt laknak a világ legboldogabb emberei. A látszat azonban csal, hogy mennyire, azt nézzük meg mi magunk. De igyekezzünk, mert már sötétedik.

Azonban akárhogy igyekeztünk, mégis besötétedett, mire a ház elé értünk. Keressük a lépcsőházat, nem találjuk. Negyedórai keresgélés után végre emberi hangot hallunk:

— Hogy a fene egye meg!..

Nó, gondoltuk, ha itt ilyen hangokat is hallunk, az nem valami örömteljes dolog, de azért menjünk a hang után.

Egy perc és a sötétségben kibontakoznak egy emberi alak körvonalai. Rövid kérdészetés után kiderül, hogy azért beszélgettünk a mi emberünk olyan cífrán az előbb, mert a sötétben nekiment a falnak. Majd az ő útmutatásával megtaláltuk a lépcsőházat.

Lassan, a falat tapogatva haladunk felfelé. Sehol semmi fény. Már folyosón vagyunk. De melyik ajtón kopogjunk? Menjünk balra, a legutolsóba? Jó, menjünk. A kérdéses szobában „bábéli” zür-zavar van. Ki a

A „Sport” Étterem...

Déli féltizenkettő van. A „Sport” Étterem helyisége még csendes. A tiszta, izlésesen terített asztalokon tányérok, evőeszközök, középen üveg vázában virágok. Egy-két délelőtti vendég fogyasztja sörét, egyébként üres az egész étterem. Ebédhez van terítve.

A hangosan duruzsoló, meleg kályha mellett az étterem kiszolgáló személyzete álldogál. Fekete nadrágban, hóhéser kabátban, bal-karjukon tiszta asztalkendővel várják az étkező vendégek jövetelét. Három férfi és egy nő, Berki Lajos, Dür Béla, Göbböls Gyula és Tóth Ernőné szolgálják majd fel közel 350 fő részére az ebédet.

Odajön a csoporthoz Földes László elvtárs is, az étterem vezetője. Megkérdezi, rendben van-e minden, aztán ellenőrzi a terítést. Igazít egy kicsit egy-egy széket, tányérot, virág-vázát vagy sőtartót. Nem azért, mintha nem volnának a nevezett tárgyak helyükön, hanem csak úgy, szokásból.

Megnézi az éttermi söntést, ahol Hatos József elvtárs, csapos is felkészenül várja a vendégeket. Beszél Rajkai Gyuláné felirónóval, utasítást ad Fenyvesi Franciska kenyér- és cukrosleányknak.

Mikor kerésünkre a konyha felé indulunk, látjuk, hogy kezd benépesülni az étterem. Egre sűrűbben nyílik az ajtó, ebédelni jönnek a dolgozók.

A konyhában nagy a sürgős-forgás. Heil Mátyásnénak, a közkedvelt „Burgi mamának” vezetésével ügyes szakácsnők „utolsó” simi táskát végzik az illatos ételeken.

— Milyen jó ételeket főztek ma ebédre? — tesszük fel a kérdést.

Felváltva adják meg a választ üzemvezető és vezető szakácsnő.

— Az előfizetések, valamint a személyzet részére két féle választék van. Tejfelle burgonyaleves, sertés-vagdalt babfőzelékekkel, vagy sertés-pörkölt tarhonyával és savanyúság — válaszol „Burgi mama.”

törülkőzőjét, ki a fésűjét, de van aki egyebet keres, persze mindenki a szomszédját kérdezi, hogy nem látta-e a keresett tárgyat.

Az asztalon egy piszlakoló petróleum lámpa. Fénye olyan gyenge, hogy még a gyufaszál is jobban világít. Körülötte morcos, mérges emberek ülnek. Vacsoráznak. Még azt sem látják, hogy mit esznek.

Amikor megtudják, hogy honnan jöttünk, mindenki panaszkodik. Elmondják, hogy hat hónapja kikapcsolták a villanyt és azóta sötétben vannak. Valaki megemlíti; olvasni szeretne meg levelet írni, de nem lát. A sarokban szinte kiabálnak, hogy rádióznai is szeretnének, de nincs villanyvezeték.

Majd se szó, se beszéd, karonfognak és a kovácsműhelybe vezetnek bennünket, mely körülbelül 20 méterre van a lakástól. Legnagyobb csodálatunkra itt ég a villany. Négy 60-as izzó szórja vakító fény sugarait. Sőt az ablakban egy barna kis néprádió is áll. Teljes hangerővel sugározza a zenét a népes hallgatóságnak.

Majd elmondják, hogy 70 dolgozó lakik a szálláson. Aki közülük egy kis kultúrára vágyik, az lemegy a kovácsműhelybe.

De ne soroljunk többet a hibákból, mert azok ugy-látszóké. sose fogunk ki Mecsekjányosi pusztán. Legalább is addig nem, míg a 49-es építési vállalat illetékes vezetője rendet nem terem. A rendszerentésnek pedig itt az ideje. Ne ígérgetéské, hogy „majd holnap” lesz villany. Az ígéretekben elég. Tettekre van szükség, mert azért csak egyedül ők felelősek, hogy 70 dolgozó hónapokon keresztül sötétben tölti estéit. Különösen akkor, amikor ehhez csak egy kis akarat kellene. Még akkor is rendes körülmények között kell élienek ezek az emberek, ha az a szállás egy hónap múlva felszámoló-dik.

Mesteremberek a szakmájukban. Jó egy pár év gyakorlat van már hátuk mögött. Az előtűnk elmenő Dür Bélának — ki vagy 5-6 ebédet visz karján — 30 év, a szomszéd asztalnál rendelést felvő Berki Lajosnak 20 év, Göbböls Gyulának, ki egy nagy tálcán vagy húsz pohár sört vizt, 12 év gyakorlata van. Nem tudjuk, egy udvariassági és gyorsasági versenyen hármuk közül melyik lenne az első. Azt hisszük, holtversenyben végeznének.

Ő régi felszolgálók, sok-sok évi tapasztalattal. Nem rendelkezik e tapasztalatokkal az egyedüli női felszolgáló, Tóth Ernőné. Három éves felszolgálói multjával szemben, munkájával jobban kiérdemelte a vendégek szeretetét és megbecsülését. A „Sport” Étterem kedvenc „Terikéje” a legbarátságosabb, legudvariassabb felszolgálók egyike. Mosolyogva, egyenlő udvariassággal szolgál ki mindenkit egyaránt. Ha versenyben állna a férfi felszolgálókkal, — úgy ahogy előbb említettük, — nagyon ügyes bírónak kellene lennie annak, aki az elsőség kérdését eldöntné.

Három óra felé jár az idő. Csendesedik és üresedik ismét az étterem. Az üzemvezető már a más-napi étlapot állítja össze trodájában helyettesével, Hajdú Sándor elvtárs-sal. A felszolgálók kissé fáradtan ugyan, de azért mosolyogva beszélgetnek ismét a kályha mellett. Már az esti forgalomra készülnek. Mert ahogy Szikla Teréz adminisztrátor mondja, itt minden este zsfufolász tele van a terem. A finom ételek és jó italok fogyasztása mellett Király Ferenc, Bencze István és Ernőházi Ervin zenészek szórakoztatják a vendégeket.

Búcsúzól azonban meg kell említenünk, ha az ímetékesek nagyobb gondot fordítanak az étterem „büfé” helyiségére, még nagyobb látogatottságnak örvendene városunk e kulturális intézménye.

Az 1954. évi városi labdarugó bajnokság végeredménye.

- | | | | | | | |
|------------------|----|----|---|---|---------|----|
| 1. Mánfa S. K. | 12 | 10 | 1 | — | 30:8 | 23 |
| 2. KBSK. ifi | 12 | 9 | 1 | 2 | 23:6 | 19 |
| 3. K. Béta | 12 | 8 | 1 | 3 | 20:15 | 17 |
| 4. M.szek II. | 12 | 4 | 1 | 7 | 26:30 | 9 |
| 5. K. Építők II. | 12 | — | — | — | 10:12 | — |
| 6. 507. sz. Int. | 12 | — | — | — | 12:8:18 | — |

Komló Lok. Vájariskola visszalépett.

Közöljük a sportkörök vezetőivel, hogy 1954. évi városi labdarugó bajnokság sportszerű versenytűdját, a Játékvezető Tanács versenyzáselőját Magyarzsek II. csapata nyerte el. Egyben közöljük azt is, hogy 1953. bajnoki idényben 14 kiállítás volt. Ebből eltiltással 9, öt pedig megdörgalással lett büntetve. 1954-ben négy kiállítás volt. Ebből 1 eltiltás 3 pedig szigorú dörgálás volt.

A komlói játékvezetők ranglistája.

Komló Városi Testnevelési és Sportbizottság mellett működő Játékvezető Tanács, 1954. évben működő játékvezetőinek ranglistája: 1. Aknai János, 2. Heisenberger Viktor, 3. Faragó József, 4. Oszvald János, 5. Kovács Dezső, 6. Radóczy László.

A ranglista összeállításánál az alábbiakat tettük figyelembe:

1. A kiküldött mérkőzésekre hány esetben maradt el igazolatlanul a játékvezető.
2. A mérkőzés levezetésében nem követett-e el oly hibát, amely a mérkőzés eredményét befolyásolta.
3. A Játékvezetői Tanács-on belül rábizott munkát, hogy végezte el.
4. A holtidényben a továbbképző előadásokat rendszeresen látogatta-e.
5. Mely játékvezetők alkalmasak megyei mérkőzés vezetésére és N. B. II. partjelzésre:

1. Aknai János, 2. Heisenberger Viktor, 3. Faragó József, 4. Oszvald János.

Városi Testnevelési és Sportbizottság mellett működő Játékvezetői Tanács.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-vezérhajóbizottság, a DISZ, a Trószta és a szakszervezeti bizottság lapja.

Felélés szerkesztő: Gábor Balázs Felélés kiadó: Bogár János Szerkesztőség: Komló, Pártizékház. fsz. 1. 2. Telefon: 58, 569

Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadó-vállalat. Pécs. József Attila u. 14. sz.

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs. Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27.

A nyomdaiért felel: Melles Rezső.

UJ KOMLÓ

AZ MDR KOMLÓI PÁRIYÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

EVFOLYAM, 51. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

KEDD, 1954. DECEMBER 14.

Előre a IV. negyedévi terv teljesítéséért! Uj siker a zobáki hegyek alatt

Csütörtökön délután — december 9-én — az a hír járta a városban, hogy Molnár István feltáróbrigádja átküldte a zobáki aknához vezető vágatot. A lelkes fiatalok munkasikerének híre, gyorsan terjedt. Délután négy óra felé már majdnem mindenki tudta, hogy a híres Molnár brigád tíz hónap alatt 1040 folyóméter vágatot hajtott ki, ami megfelel a feltárásban elért eddigi eredmények; csúcseredményének.

Ugy történt, hogy a Molnár brigád vállalta; december 15-ig elérni a zobáki aknát. A harcos brigádtagok, azonban nem nyugodtak bele, hogy csak a felújítást teljesítsék. Uj sikerekkel kívánták bizonyítani, hogy a 100 méteres mozgalom valóban életképes és azt, hogy igazán kiváló eredményt, csak ebben a mozgalomban képesek elérni a feltárók.

A cél tudata megduplázta, megsokszorozta a folyóméterekért küzdő csapat munkakedvét. S így sikerült

az általuk vállalt határidőt 6 nappal lerövidíteni. Pontosán, csütörtökön délután 2 órakor dördült el az utolsó lövés. És Molnár brigád tagjai, akik reggel még Anna-aknán szálltak le a mélybe, délután negyed háromkor már a zobáki aknán felszállva látták meg a napvilágot.

A 100 méteres mozgalom sikere legyőzte a régi módszerekkel járó maradásigot és azt a véleményt, hogy ez a mozgalom nem életképes. Igen, életképes. Csak olyan elszánt és lelkesedéstől hevülő bányászszív kell hozzá, mint amilyen a Molnár brigád minden tagjában megvan.

Feltárók! Kövessétek Molnárék példáját. Uj sikerekkel harcoljatok a 100 méteres mozgalom teljes győzelméért, az utolsó negyedéves terv maradéktalan teljesítéséért.

A széntermelés legújabb hírei:

A pénteki műszak után, a legörvendetesebb hír a szászvári bányászterületről érkezett. Széntermelési tervüket e hónap 11-ig havi átlagban 103 százalékra, napi előirányzatukat 110,7 százalékra teljesítették. A napi tervteljesítésben Nagymányok 101,1 százalékot ért el.

Jó eredmények születtek péntek reggeltől szombatig a Béta-aknai bányászok között is. Schreiber Ferenc vágár 134 százalékra teljesítette előirányzatát és napi tervén felül 17 csille szentet adott felszínre.

Vörös János brigádja is kiváló teljesítményt ért el. A november 10-i műszakon 145,7 százalékos tervteljesítéssel magasan túlteljesítette aznap előirányzatát. Terven felül 32 csille szentet adott.

Legjobb elővájóink eredményei:

Míg fejtecsin a több csille szentért folytatják mindennapos küzdelmüket, addig az elővájásban dolgozó bányászaink a centiméterekért, a méterekért küzdenek, hogy minél előbb egy újabb frontot adhassanak át. A II-es üzem elővájási vágárai közül kiemelkedő eredményt ért el Krakó József kétszeres sztahanovista vágár, aki csillisével az első tíz napi tervét 1 méter 60 centivel teljesítette túl. Tóth Ferenc vágár eredménye is dícséretes, hiszen 1 méter 10 centis tervtúlteljesítést ért el. Anna-aknán Ruspai József elvtárs is kiváló eredményt mutat fel, mert dekádtervét 131 százalékra teljesítette.

Példájuk legyen serkentő minden elővájási csapat tagjainak, hogy ők is felzárkózzanak a tervtúlteljesítők sorába.

Feltáró csapataink új győzelmei

Bányauzemeink feltárócsapatait az utóbbi időben fokozottabb felelősség hatotta át. Ez nemcsak a tanácsváltások alkalmából került felszínre, hanem napjainkban is, amikor az ország dolgozói az éves, illetve negyedéves terv teljesítéséért harcolnak.

Az élenjárók közé tartozik Mahler Ferenc feltáró csapata is. Az elmúlt hónapban 14 nap alatt 65,50 folyóméter vágatot hajtott ki. Ezzel előirányzott tervüket 131 százalékra teljesítették.

Jól halad a Béta II-es lejtaknában dolgozó Horváth István 18. feltárócsapata is. Novemberben 37,2 folyóméter duplaszelvényű vágatot tártak fel.

A Kossuth Lajos utcai új áruház első órája

Ünnepélyes keretek között nyitották meg csütörtökön — december 9-én — a volt „Bástya” helyén épült áruházat. Benke János elvtárs, a Komlói Kiskereskedelmi Vállalat igazgatója megnyitó beszéde után, a közel száz fős ünnepelő közönség megtekintette az új áruházat.

Alig ért véget az ünnepség, máris vásárlók lepték el a termeket és a különböző árucikkek, ruhák, kabátok, cipők, téli holmik között változtatva, mind többen, blokkal a kezükben a pénztárhoz tartottak.

Sztojka Ferenc, a III-as üzem csilliséje volt az áruház első vásárlója. Egy szürke kasha ruhát vett, annak lett boldog gazdája.

A cipőosztályon két kis gyerek, Tóth Gabi és Géza mosolygó arccal próbálja a szépen fénylő kis gumicsizmát. Edesanyjuk már fizeti az árát.

Mind többen nézik meg az áruházat, mind többen vásárolnak. Az első órában 14 ezer forint forgalmat bizonyítottak le az áruház dolgozói. Ebben az összegben benne van 39 pár

Három állomás dolgozóinak párosversenye

Tudósítónk jelenti:

Közeledik az év vége, s egyre fontosabbá válik vasutasainknál is, hogy a tervet ne csak teljesítsék, hanem túl is teljesítsék. E célból indult el a párosverseny Komló—Sztálinváros—Pécsbányarendező állomások dolgozói között.

A verseny máris kiváló eredményeket hozott. A novemberi értékelés azt mutatja, hogy mindhárom állomáson egyre nagyobb a dolgozók lelkesedése, törekvése az elsőségre. Eddig a komlói vasutasok tartják az elsőséget. Ugy a Kossuth brigád, mint a Petőfi brigád dolgozói az előirányzott tervet 100 százalék felett teljesítik. A sztálinvárosi Sztahanov brigád két tényezőben 95 százalékon alul teljesít.

Görbe Zoltán

pipó a cipőosztályról, 14 férfiöltöny, 2 kabát a férfi konfekció osztályról és 11 ruha a női és gyermek konfekció osztályról.

Ez az összeg is bizonyíték arra, hogy Komló dolgozói várták az áruház megnyitását, hogy várták, bizonyították erre Szkupa János vágár megjegyzése:

Az ezernyi kölpcsőnk domboldalon — a kökönyösi domboldalon kaptatunk felfelé az új város nyugati része felé. Így oldalba fogtuk az egész dombot, gondolván, közelebb hozzuk magunkhoz azt a helyet, ahová igyekszünk — az apró emberek palotáját.

Egy-egy szusszanásra azért meg-megállunk a végtelen kölpcső pihenőjén. Itt árok ásás folyik, amott a már kiásott árokban vízvezetékcsövet szerelnek. Amarrébb lenn — innen felülről aprónak látszó szürke villanymozdonyok fűggen vontatják maguk után a hosszú csillelevonatokat. Megszokott kép ez.

Itt fenn a dombon — a Malinovszki utca elején — épül az új kökönyösi 8 tantermes iskola. A tornaterem gerincén már áll a tetőácsolat. Ez az épület arról híres, hogy milliónyi határidőre épül, mondhatnánk rá azt is, hogy az „igéret földje” ez. Hogy fognak mosolyogni majd egykoron azon kicsi emberek, akikhez most megyünk, ha meghallják a Kökönyös-Nyugati iskola felépítésének regénybe illő krónikáját.

Utunk most hatalmas földhányások, körülállványozott épületek között visz el míg odaérünk a Vorosilov utca, és a Malinovszki utca házszorai között elfekvő térre, a kis

— Végre van egy áruháza Komló, ahol mindent megkap az ember, amit vásárolni akar. Nem kell az egyik üzletből a másikba vándorolni.

Szkupa elvtárs Komló valamennyi dolgozójának véleményét fejezte ki ezzel a szavakkal. Igen. Végre van egy áruházunk is. Ez is egy újabb lépés előre a megkezdett úton.

emberek birodalmához. Igen. Birodalom ez a javából. Két egymással szembenálló földszintes, tornácos épület. Az egyik a nagyobbaké, napközitthon. A másik a legkisebbeké, bölcsőde.

Szinte megilletődve lépünk be az ajtón. Fehérkötényes, fehérfejű-kendős fiatal asszony fogad bennünket. Ő az otthon kis lakóinak egyik gondozója. Bennet, a hosszószerű folyosó-szerű előszobából jobbra és balra ajtók nyílnak. A második ajtón nyitunk be.

Három mama ül ott, karján apró kis emberkékkel. Az egyiknek sirásra görbül a szája. A másik kettő vígan majszolja saját kis ujjait. Szórakoznak, Addig is kiháználják az időt, míg jön a bölcsőde gondnoka, mert ők az otthon új kis lakói és felvételre várnak.

Innen az „átvevőből” két ajtó is nyílik. Az egyik a fürdőszobába. Benézünk. Ott apró, hosszúlábú, álló, fehérzománcos fürdőkádát látunk. Benne kis szemlennagyságú tusoló-rózsák. A másik ajtó a „tipegők” lakószobájába nyílik. A szobában tíz apró kis ágy. Fehér lepedős huzattal és apró rózsaszín Bébi takarókkal ellátva. A szoba közepén két hatalmas járóka várja új lakóit. csecsemők szobájában 12 kis ágy az előbb említett felszerelés-

A Béta-aknai Vörös DISZ-brigád tagjai



Képünkön Gyenei Károly és Aranyos István vágárok láthatók. A két vágár a Béta-aknai Vörös DISZ-brigád tagja. Nemrég tették le a vágárvizsgát. Átlagteljesítményük 141,9 százalék.

Furcsa tanítási mód — a tanbányában

Rövid kis frásunkban nem tartunk ni nem ácsoltak. Minek, hiszen azt igényt arra, hogy a komlói vágártanulók nevelésével kapcsolatos valamennyi problémát felvessük. Csupán azokat a kérdéseket kívánjuk megemlíteni, amelyek a legfontosabbak.

Ide tartozik az intézetet kívüli munka is, azaz a munkahelyi gyakorlati oktatás. Meg kell írunk, hogy a tanulás eme formájában sok a kivétel. De ezek megszüntetése, nemcsak az intézet vezetőinek a feladata, hanem elsősorban az I-es üzem illetékes vezetőinek is kötelességük. De vegyünk a hibákból egy pár példát.

A vágártanulók egy része a III. szinti tanfolyáson dolgozott. Itt kellett volna elsajátítaniuk a gyakorlati munka fortélyait. Igen, kellett volna! De különös véletlenek folytán az oda beosztott tanulók (reggeles és délutános harmadai) hosszú hetek folyamán, csak az ácsoláshoz szükséges fát hordták, beácsolták és előkészítették az éjszakai harmad zavartalan temmelését.

Tévedés ne essék! Az előkészítést nem saját üzemnek végezték, hanem az I-es üzem vágárai részére, akik a lehetőséget kihasználva, teljesen kirabolták a munkahelyet. Ácsol-

ni nem ácsoltak. Minek, hiszen azt elvégzik a tanulók. Így ment ez napról napra. A tanulókat nem engedték a szénfalra. Persze így azok nem tanulhatják meg, hogyan kell bánni a réselőgéppel. Nem helyes ez így!

A tanulókat ne az úgynevezett „kulimunkára” használják. Engedjessék meg nekik is, hogy az elvetett magot learassák, azaz; az előkészített munkahelyről ők temmeljék ki a szent. Ellenkező esetben ez kedvét szegi a fiataloknak, lógást és fegyelméletlenséget eredményez.

Másik hiba az, hogy a műszaki vezetők rosszul, sok esetben durván bánnak a hozzájuk beosztott fiatalokkal. Igaz, hogy sok fiatal, mondhatnánk, szemtelenül beszél a műszakiakkal. De ezt az a bánásmód szüli, melyben a műszakiak a tanulók mögött nem embereket, a bányászot elcsaló akaratú igyekezetet, hanem anyagot látnak. Olyan, melyből mindent ki kell szedni. De ugyanakkor, ha a követelményt nem teljesítik, mert nem tudják, durva szidalmakkal illetik őket. Mennyivel helyesebb lenne, ha ilyenkor tanácsot adnának és biztatnák őket, erőt, lelkesedést öntenének beléjük. Pedig ezt kell tenniük, mert ez az egyetlen feltétele annak, hogy a fiatalok jobb munkakedvvel dolgozzanak, hogy jó vágárok nevelkedjenek belőlük; a jövő bányászai.

286 százalék a vasgyűjtésben

Lezárult a vas- és fémgyűjtési hónap. A hónap során városunk vasgyűjtői 2341 mázsa óeskavasat és 4932 kilogramm fémét gyűjtötték.

A vas- és fémgyűjtési hónap ideje alatt a DISZ-alapszervezetek közül a legjobb eredményt a Bányáépítési Vállalat DISZ-alapszervezete érte el. Gyűjtési tervét 700 százalékra teljesítette.

A Könyösi Általános Iskola DISZ-szervezete 504 százalékos teljesítéssel a második.

Külön dícséretet érdemel Sik István brigádja, amely 17526 kilogramm vasat gyűjtött és Puskás István nevelő brigádja, amely 13256 kilogramm vasat gyűjtött össze. Az úttörő pártások közül Kóczab József, Rácz István, Hegyi Ferenc és Huszár János ért el kiváló eredményt.

A szénosztályozó részéről Földi és Leiler-brigád, a kenderföldi iskola részéről Viola Lajos brigádja érdemelnek dícséretet.

Az erőmő jelenti:

Üzemünk dolgozói vállalták, hogy az éves tervünkben előírt kalóriaforgyasztást 150 kalóriával csökkentik kwó-ként. Vállalásunkat túlteljesítettük, mert a gazdaságos üzemeltetéssel 752 kalóriát takarítottunk meg kwó-ként. Így novemberben 157 ezer forint értékű szentet takarítottunk meg. Október és november hónapban összesen 1638,6 tonna szénrel fogyasztottunk kevesebbet. Ennek értéke 208.703 forint.

A forgyészkek csökkentése terén a IV. negyedév elmult két hónapjában 134.444 forint értékű anyagot ajánlottunk fel a vállalat 50 ezer forinttal szemben.

GÁBOR BALÁZS

Somogyi István

Órjárat a Kossuth-aknai III-as üzemben

A Béta-aknai Órjáratunk után, úgy gondoljuk helyes lesz, ha a Kossuth-aknai üzemek közül a III-as üzem látogatjuk meg. Bizonyára itt is találkozunk majd olyan eredményekkel, amelyekről keveset halltunk. De az is bizonyos, hogy olyan hibákat észlelünk majd, melyek felszámolása, lényegesen eredményesebbé teszi az üzem munkáját.

Jelenleg a III-as üzem a lemaradók közé tartozik. Tervét napjainkban, csak 60-65 százalékban teljesíti. Evi lemaradása, eddig több, mint 5.000 tonna szén. Ez a szám csekélynek látszik, ha összehasonlítást teszünk olyan üzemekkel, ahol 22 ezer tonna a lemaradás, de mégsem megengedhető. Ha csupán riedeg számokkal számolunk is, látjuk, hogy a III-as üzem lemaradása majdnem 1.700 család egész évi szén szükségletét biztosítja.

Hibáztható ezért a műszaki vezetés, mert a terv teljesítéséhez szükséges feltételeket sok esetben nem

biztosította. Rossz volt az irányítás és nagy a szervezetalenség. De hibáztható a pártszervezet is, mely megfeledezett a termelés kellő ellenőrzéséről. Igaz, hogy az utóbbi időben nagyobb gondot fordít a pártszervezet a termelés ellenőrzésére, kollektíven végzi el ezt a munkát, de még mindig nem kielégítő. A feladatokat ugyan megszabják egymás között, kinnek mit kell elvégezni, azonban a végrehajtásról, az ellenőrzésről, még így is sok esetben megfeledeznek.

Az üzemben eredményekről is hallhatunk. Olyan dolgozók munkasikereiről számol be a faliújságtábla, a falragaszok egész sora, mint Specht János, Szébenyi József és még sokan mások, akik ugyan sok nehézség árán, de mégis túlteljesítik előirányzott tervüket.

De szálljunk le a mélybe, nézzük meg a feltételeket ott, ahol a szénért folyik a munka, az ipar kenyéréért.

Elhanyagolt vágatok, rossz bányafenntartás

Kísérőinkkel az V. szint keleti részébe látogatunk el először. Általános hiba az, hogy a fenntartás és a karbantartás nem felel meg az előírásnak. A fejtők 50 százaléka töredék és nem ritka az a helyzet sem, hogy 50, sőt 100 méter hosszúságban egyetlen egy egészséges, ép ácsolatot sem lát a szemlélő.

Különösen rossz a helyzet az V.

szint keleti fekvővágatában, ahol mindezt betéti a rendtelenség. A két nyolcas telepi fejtés megközelítése — a 401-es és a 407-es — nagyon körülményes. De elképzelhető ez akkor, amikor ezeken kell a két csapatnak beszállítania a biztosításhoz szükséges bányafát. A zűk keresztmetszetű vágatokban, sokszor hasoncsiszva kell közlekedni.

Jobb előbb, mint utóbb...

Visszatérve a karbantartás elhanyagoltságára, meg kell említenünk, hogy csekély a fenntartó csapatok száma. Az üzemvezetés arra hivatkozik, hogy nincs létszáma ennek elvégzéséhez. A mi véleményünk nem egyezik ezzel. Azt javasoljuk, hogy jobb most két dolgozót a fenntartáshoz osztani, mint később, ha összemegy a vágat, tized. Mert az utóbbiból az is bekövetkezhet, hogy leáll a termelés esetleg két-három műszakon át. Ha idejében biztosítanak a III-as üzemben, sokkal több faanyagot takaríthatnának meg, mint így. De vegyük sotra:

Eltörött az egyik fejfa. Ha azonnal kicserélik — amit most nem tesznek meg. — megakadályozzák, hogy a fokozódó nyomás a többi is összetörje. Ezzel, mintegy 5 százalékos faanyagtakarékosságot érhetnének el. Ez kedvezőleg hatna az önköltség alakulására is.

Még a vezetők se takargassák a hibákat!

Arra a kérdésünkre, hogy miért van elhanyagolva a fenntartás és miért ilyen az V. szint keleti része, Finza elvtárs — aki egyébként a kísérő szerepét töltötte be — ezt a megjegyzést tette:

— Ez rossz? Hiszen itt lehet a legjobban dolgozni. Ennél jobb nem is kell. Ugy látszik még nem láttak rosszabbat.

A válasz után elképzelhető, hogy milyenek lehetnek azok a vágatok, ahol nem jártunk, mert nem futotta időnkől. De Finza elvtárs, aki egyébként az üzem DISZ-titkára, még az előbb említett állapotokkal is elégedett volt. Vájár léteire elfogadhatónak, sőt mondása szerint „primának” tartotta őket.

Nem tudni mi okból tette ezt. Vagy félrevezetni akart bennünket, hogy a feketére is azt mondjuk; — persze, ha ő mondja — fehér, vagy a felügyelet hibáját kívánta takargatni. De bármit is akart elérni bizonygatásával, ezt mindenképpen rosszul tette. Neki is, mint minden vezetőnek az a kötelessége, hogy minél jobb körülményeket teremtsen a bányában, hiszen tudott dolog az, hogy ezzel a tervteljesítést teszi lehetővé. De Finza elvtárs nyilatkozata nem ezt bizonyította. Ez pedig hiba, mert ha nincs elég erőnk a hibák elismeréséhez, nincs és nem is lesz bátorságunk azok ki javításához.

A biztosítók nem készítik elő a fejtéseket

Mint országunk legtöbb bányá-üzemében, a III-as üzemben is csak két harmados termelés folyik. A harmadik harmadosban külön csapat végzi el a biztosítást. A biztosító csapatnak az a kötelessége, hogy az ácsolás elvégzése után, nagyobb mennyiségű fát készítsen elő, mert csak így érhető el a másik két harmad zavartalan termelésének biztosítása.

Nem kívánjuk hosszabban magyarázni e módszer előnyét, mert már sok helyen bebizonyították, hogy ki való eredményeket lehet elérni vele. Persze nem úgy, mint ahogy azt a III-as üzem V. szintű, 401-es csapat december 6-án hajította végre.

Az említett napon a biztosítóharmad valóban nem végzett mást, mint biztosított, illetve pillérek rakott. A fa bekészítéséről megfeledezett. Sőt, Menyhért István pártosportvezető, a termelő csapat kérdésére ezt válaszolta:

— Nem a biztosító harmad kötelessége a fa beszállítása. Végezzék el azt ti. Mi nem csináljuk!

Ha ilyen véleményvel volnának a többi biztosítócsapatok is, nem lenne érdemes a kétharmados termelés bevezetni, mert az nem elősegítené az üzem tervteljesítést, hanem hátrálná.

De az a kérdés is feltehető Menyhért elvtársnak, hogy hol itt a kom-

munistá példamutatás? A pártosportvezetőre nem az a feladat hárul, hogy lebeszélje dolgozóitársait az eredményes munkáról, hanem az, hogy személyes példamutatást és nevelőmunkájával elősegítse a párt új programjának végrehajtását, az élet-színvonal emelkedését.

Megfeledeztek a faanyag bekészítéséről a 407-es 8-as és 9-es fejtések biztosítói is. Egész műszak alatt három pillért raktak. Amikor 7-én a reggeles harmad személni akart, azt nem teheté, mert előbb még biztosítania kellett. Fa azonban nem volt sehol és így csak délelőtt negyed tizenegy órákor kezdhették meg a termelést.

Megnőtt az ösztüzemi teljesítmény

Írásunk elején azt az ígéretet tettük, hogy nemcsak bírálni kívánjuk az üzem munkáját, hanem ahol eredményeket látunk; azokért dicsérni is fogunk. Persze sokan bizonyára azt mondják majd, hogy sokkal „politikusabb” először dicsérni, aztán bírálni. Mi az eredményekről szándékosan írunk utólagosan, mert azok jóval kisebbek, mint az üzem területén található hibák. A hibák kijavítása pedig fontosabb, mert a tervteljesítést segíti elő.

Eredményes munkát végeztek az üzem dolgozói az ösztüzemi teljesítmény emelése terén. A pártszervezet és a műszaki vezetők jó összefogása, helyes irányítása következtében az ösztüzemi teljesítmény november hónapban 0,046/tonnával emelkedett.

Az eredmény szép. Az üzem fokozatos fejlődését mutatja. De még mindig nem elegendő, mert a tervezett alatt van. A tervben előírtak szerint az ösztüzemi teljesítményt legalább még 0,015 tonnával kell megemlíni. Hogy ezt év végéig elérjük, feltétlenül meg kell növelni az üzem fejtési frontthomlok hosszát, mert a meglévő — bár több az októberhez viszonyítva — korántsem elegendő. Hogy ez elérhető legyen az üzem pártszervezetének az eddiginél még több segítségét kell adnia a műszakiaknak.

Az előző hónapoz viszonyítva az önköltség is csökkent

Az önköltség csökkentéséért nagy harc folyik a III-as üzemben. A pártszervezet taggyűlésein, vezetőségi ülésein, vagy akár népnevelő értekezletein mindig napirenden van az olcsóbb széntermelés. Ötletek, javaslatok hangzanak el ezeken az összejöveteleken és apokat jól alkalmaznak a gyakorlatban is.

Hogy számszerűleg is bebizonyítsuk ennek valódiságát, megemlítjük, hogy novemberben, mintegy 6 forintos csökkenés mutatkozott. Jelenleg, pontosan 0,2 százalékkal vannak a tervezett önköltségi tényszám alatt. Szép ez az eredmény, de még fokozható.

Legtöbb megfigyelés, a bányafa felhasználásánál mutatkozik. A túllépést — mert az is van — leginkább a Bányagépjavitó Vállalat drága munkája idézi elő. Vegyünk csak egy példát.

Az elmúlt időben egy „Worthing-

ton” szivattyút javított meg az üzem. A szivattyú megjavítása majdnem kétezer forinttal került többbe, mint egy teljesen újnak a megvásárlása. Ez abból adódik, hogy a Bányagépjavitó Vállalat 180 százalékos régiét számol fel, majd utána kétszer 3

százalék hasznót. Azt hisszük, olcsóbban is dolgozhatna a javítóüzem! De ugyanez előfordult egy rakodógép generál javításánál is. A munkabér és az anyag 2.200 forintba, a felszámitott regie költség, pedig 7.500 forintba került.

A III-as üzemben folytatott Órjáratunk végéhez értünk. Sokat látunk, tapasztaltunk, amiből a legtöbbet meg is irtuk. Befejezésül csak annyit szeretnénk megemlíteni, hogy a pártszervezetnek sokkal több segítséget kell adnia az üzem új vezetőjének, Jazbincsek elvtársnak. Jazbincsek elvtárs azért került a III-as üzemhez, hogy sokéves tapasztalattal és éleslátásával segítse rendbehozni az üzem.

Napjainkig történt már változás az üzem szervezése, irányítása, valamint egész területén. De ahhoz, hogy még jobb eredmény szülessen, a pártszervezetnek kell segítséget nyújtani ahhoz, hogy Jazbincsek elvtárs körül megszöjjön a bizalmatlanság. Ha ezt megkapja, az eredmények mást mutatnak majd.

A szebb eredmény elérése érdekében a párt- és szakszervezetnek nagyobb gondot kell fordítani a műszaki középiskolák nevelésére is, mert a jól képzett élelátású középiskolából kevés van az üzemben. Es ennek tudható be az, hogy a bányaművelés nem a leghelyesebb mederben folyik. Adják meg a lehetőséget, hogy a műszaki középiskolák el-sajátíthatóak a nagyobb szakmai tudást. Neveljék őket arra, hogy határozottabban legyenek, hogy megköveteljék a helyes bányaművelést.

TILTAKOZUNK!

Városunk dolgozói körében egyre szélesedő mozgalom bontakozott ki az elmúlt héten. Tiltakozó táviratok sorát indították útnak a nyugat-német felfegyverzés ellen, röpgyűléseken vettek részt, — sokféle módon juttatták kifejezésre, hogy a nemzetközi helyzet alakulása valamennyi komlói dolgozót közvetlenül érint, éppen ezért részt kívánnak venni a nemzetközi helyzet alakításában, a béke megvédésében.

Az alábbiakban közöljük a hozzánk beérkezett tiltakozó táviratok egy részét:

MI ÉDESANYÁK, ÖRT ÁLLUNK A BÉKE MELLETT...

„Mi, Komló város asszonyai a felszabadulás óta eltelt 10 év alatt megismertük, mit jelent békében élni, békében építeni családjaink körében. Mi, anyák sokat szenvedtünk az elmúlt háború ideje alatt. Ami a legdrágább számunkra — férjeink és gyermekeink, azt rabolták el tőlünk.

Soha nem felejtjük el a háború borzalma, a német militarizmus igáját, amely nyomort, szenvedést zúdított ránk. Ezért állunk egyemberként a moszkvai felhívás mellett.

MNDSZ városi elnöksége.”

„NEM AKARJUK AZT, HOGY HÁBORÚ LEGYEN!”

„Komló városi tanács és a hozzátartozó összes vállalat dolgozói mély felháborodással tiltakozunk a német militarizmus újralfeltámasztása ellen.

Nem akarjuk azt, hogy háború legyen, hogy 10 év békes, alkotó munkánk eredményét újra azok döntsék romba, akik a múlt háborúban a legtöbbet szenvedtünk.

Örömmel üdvözljük a moszkvai értekezlet felhívását és egyemberként kiállunk mellette, mert békében akarunk élni.”

„A MI VÉLEMÉNYÜN KET FEJEZTE KI A MOSZKVAI ÉRTEKEZLET HATÁROZTA.”

„Mi Komló Kossuth-akna III-as üzemének bányászai egyetértünk a moszkvai értekezlet javaslatával, mely a mi véleményünket fejezte ki. Mi tudjuk azt, hogy mit jelentenek nekünk, Magyarországnak Nyugat-Németország felfegyverzése és annak revans politikája. Tudjuk ezt azért, mert elég hosszú időn át érez-

tük a fasiszta Németország igáját. Ezért követeljük azt, hogy szüntessék be az imperialisták Nyugat-Németország újralfegyverzésének politikáját és minél előbb üljenek össze Európa országai meg tárgyalni a moszkvai javaslatot, amely a béke ügyét szolgálja.”

„TILTAKOZUNK A NYOMORPOLITIKA ELLEN!”

Mi, Komló város orvosai és egészségügyi dolgozói a legerélyesebben tiltakozunk az imperialista háborús gyújtogatók nyomorpolitikája ellen! Az ellen, hogy Nyugat-Németország újralfegyverzésével újabb háborús tűzfészket akarnak létrehozni Európában, s ezzel pusztulást és nyomort akarnak okozni a békeszerető emberek millióinak...”

„NEM AKARUNK ISMÉT PINCÉBEN ÉLNI!”

Mi, a Komló-Mázai Erőmű dolgozói világosan látjuk, hogy eddigi eredményeinket ismét a nyugat-német csizmákkal akarják tönkretenni. Azonban mi nem félünk. A moszkvai konferencia megmutatta erőnköt és a békétábor soraiban váll vetve harcolunk a kollektív biztonság megteremtéséért. Mi nem akarjuk többé a halált, a pusztítást hozó repülőgépeket. Nem akarunk többé pincében élni...”

„VIRÁGZÓ FALVAKAT, VÁROSKAT ÉS JÓLÉTET AKARUNK!”

„... A fentiek érdekében támogatjuk a moszkvai értekezlet nyilatkozatát, amely kifejezi a további tárgyalások lehetőségét is. Mi, a magyar nép fiái, bízunk a békés tárgyalások lehetőségében.

MSZT városi titkársága.”

„HELYESELEJÜK A MOSZKVAI TANÁCSKOZÁS HATÁROZATÁT!”

„Mi, a komló Bányászati Aknámélyítő Vállalat dolgozói, felháborodással vettük tudomásul, hogy a nyugati imperialisták fel akarják ébreszteni Nyugat-Németország új hadseregét, a hírhedt Wehrmachtot. Tiltakozunk ez ellen. Tudjuk, mit jelentene ezen új német fasiszta hadsereg felállítása. Ezért helyeseljük a moszkvai tanácskozás résztvevőinek határozatát.”

„NEM AKARJUK AZ ÁLTALUNK NEVELT IFJÚSÁGOT A VÁGÓHIDRA KÜLDENI!”

„Mi, egy újonnan épült város nevelői mély felháborodással vettük tudomásul azt az eléggé el nem ítélt törekvést, mellyel a fasiszta újja akarják éleszteni. Mi, magyar nevelők, hazánkban csak békes építést látunk. Még jól emlékezünk a II. világháború borzal-

„TILTAKOZUNK A FELFEGYVERZÉS ELLEN!”

„Mi, a IV-es üzem fizikai, műszaki és szellemi dolgozói, mélyeséges felháborodással tiltakozunk az USA által vezetett imperialista körök mesterkedése ellen, amelyek veszélyeztetik hazánk békés fejlődését azzal, hogy Nyugat-Németországot újra fel akarják fegyverezni.

Ezért állunk valamennyien a moszkvai értekezlet felhívása mellett és ezért fejezzük ki felháborodásunkat a felfegyverzés és egyben a nyugatnémet kommunista párt betiltása ellen.”

A legjobb egyenruha-szabó



Füredi Miklós elvtárs a Komló Helyiipar Vegyes és Javitó Vállalat szabó részlegének legjobb egyenruha-szabója. 1951. óta dolgozik a Vállalatnál, azóta állandóan 140-150 százalék között teljesíti tervét. Ő készíti a komló bányászok izléses, szép egyenruháját. Az ő általa elkészített egyenruhák jó minőségű munkával készültek és nem adnak okot a panasza. Füredi elvtárs segíti dolgozó társait, fiataloknak átadja munkamódszerét.

Mit tesz a Magyar Vöröskereszt a dolgozók egészségvédelme érdekében?

A Magyar Vöröskereszt a felszabadulás előtt szűk keretek között működő szervezet volt. Vezetői az uralkodó osztály asszonyai, lányai voltak és a Vöröskereszt ezek szórakozását szolgálta.

A szervezet igyekezett magát politikai állásfoglalástól mentes egyesületnek feltüntetni a munkásosztály harcának gyengítésére.

Ma országunkban a dolgozók jóléte, egészségügeről való gondoskodás állami feladat, amelyet a magyar nép alkotmánya hízosít váiamennyi dolgozó számára.

Ebből kiindulva, a mai Magyar Vöröskeresztnek gyökeresen megváltozott a feladata.

1951-ben egészségügyi tömegszervezet alakult át és az állami egészségügyi szervek mellett dolgozókink fokozottabb egészségvédelméért, népünk egészségügyi színvonalának emeléséért küzd. A vöröskeresztes aktívák széleskörű felvilágosító munkával felhívják a dolgozók figyelmét az egészséges életkörülmények, valamint az orvosi utasítások betartására. Megismertetik velük: hogyan védekezhetnek a fertőző betegségekkel szemben.

A Vöröskereszt „Egészségvédelemre Kész” tanfolyamokat szervez.

hogy a dolgozók megismerjék az elsősegélynyújtás és a higiénia legfontosabb tudnivalóit, hogy szükség esetén — üzemi vagy egyéb baleseteknél — elsősegélyt nyújthassanak. Anyának lenni nagy öröm, de nagy gondot is jelent. Attól a pillanattól kezdve, hogy megszületett az újszülött, rengeteg tanácsra van szüksége az anyának. — Hogyan öltöztesse, mit adjon neki enni, hogyan óvja meg a betegségek elől? — Ezekre a kérdésekre kapnak választ az anyák a Magyar Vöröskereszt által szervezett „Anyák Iskolája” tanfolyamokon, hol orvosok és védőnők szaktanáccsal látják el az anyákat és a leendő anyákat.

Igen fontos feladata még a Vöröskeresztnek a vradók toborzása.

Ma már közismert, hogy a vérátömlesztés a korszerű orvostudomány

egyik legfontosabb gyógyászati eszköze. Ma már nemcsak véletlen balesetek és sérülések alkalmával válik halaszthatatlanná a vérátömlesztés, hanem olyan betegségek esetében is, amelyet régen menthetetlennek tartott az orvostudomány.

A vért nem csak életmentésre, hanem új gyógyszerek készítésére is használják.

A tőkés világ vérellátását kereskedelmi alapokra helyezték. A múltban akinek nem volt pénze, az nem jutott vérhez. Annak elveszett az élete, számára nem volt gyógyszer.

A szocialista vérellátás az önkéntes felajánlás elvére épült. Ma legfontosabb érték az ember és a dolgozók állama ingyen biztosítja a szükséges vérmennyiséget minden rászoruló számára.

Az egész társadalom büszkeséggel és örömmel tekint az önkéntes vradókra.

Feladatunk, hogy növeljük az önkéntes vradók taborát, hogy egyetlen emberélet se essen baleset, vagy sérülés áldozatául azért, mert nem jutott idejében az életmentő vérhez.

Ezekből a fontos feladatokból kiindulva a Magyar Vöröskereszt igyekszik a munkáját az állandóan fejlődő szocialista egészségvédelem kívánalmainak megfelelően ellátni.

Horváth Iona a Magyar Vöröskereszt Komló városi titkára

HIREK

Bérlők figyelmébe...

A Komló Szénbányászati Tröszt tulajdonában lévő ingatlanokban lévő bérlények falon kívüli meghibásodásait a bérlő saját költségén tartozik elvégezni. Ilyen meghibásodások a következők: 1. Vízcseppek, fürdőkölyhák javítása, siphonok dugulása, 2. Víznyakcsapók, dugaszolók, biztosítók és lámpák javítása, 3. Ajtók, ablakok, zárak, kilincsek és levegőzők javítása, 4. Szobafestések, belső mázolások, vakolat és padlók javítása (esőrepedések, kivételével), 5. Kályhák, fűzhelyek javítása és samotózása.

A fenti munkálatokat a Helyi Ipari Vállalat a bérlők megrendelésére elvégzi a velük folytatott tárgyalások alapján.

A Komló Karbantartó Vállalat csupán a falon belül, valamint a közös használatú helyiségekben előforduló meghibásodásokat, továbbá a felújítási munkálatokat végzi el. Komló Karbantartó Vállalat

Kellemetlen irányváltoztatás

Nem nagy dolgokról van szó, csak 100 forintól, amit barátom a múltkor kölcsönkapott tőlem. Lakodalomra készült. Anyagi zavarban volt és én készségesen kisegítettem. Azt ígérte, hogy legközelebb majd visszaadja a rajzáért kapott pénzből.

A történeti hűség kedvéért, nevezük barátomat „Bátornak”, mert valójában „nagy merész-ség” kell ahhoz, hogy valaki úgy járjon el barátjával, mint ezt ő tette.

A kölcsönzés megtörténte után csak egyszer láttam. Bejött

hozzám, hogy segítsen értékesíteni elfuserált karikatúráit. Persze ez hatékony közreműködésem ellenére sem sikerült. Amikor szóba hoztam a pénzt, zavarba jött. Azt mondta, majd holnap bejön és meghozza.

A „holnap” már lassan egy hónappá szaporodott. Százason viszont még nincs a zsemben. „Bátor” barátom, ha véletlenül meglát, messzire elkerül. Ha én Kőbányáról jövök és ő ugyanoda igyekszik, akkor inkább visszafordul, irányváltoztatás és mondjuk Zobák felé tart. Holott ott semmi dolga. De megértem, mert nagyon rossz lehet számára a találkozás.

Telefonon is kerestem már. Üzenetemet át is adták, de még nem jelentkezett. Pedig nagyon kellene már a pénz, hiszen én sem loptam azt.

Megtudtam azt is hogy előbbi munkahelyére sem mer bemenni. Pedig nagyon várják őt karikatúráival együtt. Így hát innen ragadom meg az alkalmat, hogy meg kérjem „Bátor” barátunkat; ne szedje fel mindig a nyűgöpot, ha véletlenül meglát. (kehe)

A Kiskereskedelmi Válatat figyelmébe...

Szerkesztőségünkhez már többen panasszal fordultak egyes bolti kiszolgálók helytelen magatartása miatt. Sokan panaszkodtak, hogy gyakran nincs meg — különösen a kenyéرنél — a vásárolt áruinak a kifejezett súlymennyisége. Szerkesztőségünk a panaszok nyomán vizsgálatot indított és tagjai — főleg a nagyforgalmú időszakokban — sorra járták a Népboltokat, a Tejboltokat, hogy személyesen meggyőződjenek ezekről a hiányosságokról.

December 4-én szombaton este fél nyolc óra tájban egy kerültünk a kőbányosi 304 számú Tejboltba, amely a Fürst Sándor utcai üzletházban van. Itt sokan voltak, s mivel elfogyott a kenyér, várták, hogy a kocsi megérkezzen. Amikor a kocsi megjött, a lerakás után mindenké igyekezett a kenyérrel haza. Ezt a sietést használta fel a bolt helyettes vezetője, Szabó Erzsébet, és minden kenyéرنél — mivel kevesebb volt a két kilónál a lemért súlynál többet számolt 20-30 fillérrel. De volt olyan háziasszony is, aki 90 fillérrel többet fizetett. Ekkor mi felhívtuk a vásárlók között tartózkodó Kiskereskedelmi Vállalat két dolgozója és a tanács egyik munkatársa figyelmét, hogy ők is figyeljék a mérleget és ellenőrizzék a kért összeget. Így Szabó Erzsébet szabálytalanságáról ők is meggyőződtek.

Ezután megvartunk egy háziasszonyt, akinek szintén többet számított fel az eladó, majd bemüntük vele a közelben lévő hentesboltba és

megkértük annak dolgozóit, hogy mérjék meg a kenyeret és számolják ki az árát. A kenyér súlya 3 kiló 70 deka volt. Ezért 11 forint 10 fillért kellett volna fizetni. A háziasszony azonban — aki a Sallai Imre utca 26-ban lakik — mégis 11 forint 60 fillért fizetett.

Ez a bizonyítékunk csak 50 fillér árdrágításról tanuskodik. De ez a „túlszámolás” egész este így folyt. Ötven fillér, 20 fillér, 30 fillér, és így tovább. Kicsi összeg, de mégis sokra megy. Ha hét fillérről is van szó, akkor sem vonhatjuk ki azt jogtalanul a dolgozók zsebéből. Városunk dolgozói minden fillérrért becsületesen megdolgoznak. S a becsületes munka eredményét jelentő bérből, keresetből egy fillért sem szabad senkinek ellenérték nélkül elvenni.

Szabó Erzsébet ezt csinálta: kivette a dolgozók zsebéből a pénzt jogtalanul. Ezzel a cselekedetével súlyosan vétkezett. Kérjük szigorú, példás megbüntetését.

— Alig használt férfi teliakat eladó. Kőbányos, Vorosilov út 19., magasföldszint 2.

ERNŐHAZI béröndös Kossuth Lajos utca 44. szám alatt található, nem a 4. szám alatt.

— A Komló Közéletkezletési Vállalat felhívja a társadalmi egyesületek, szakszervezeti bizottságok és vállalatok figyelmét, hogy szilveszterkor és a farsang ideje alatt kultúrestétek, egyéb rendezvények, büffé-ellátásait vállalja. A rendezvények el-tását étellel és itallal együtt vállalja.

Békehirodo

Hiroshima polgármestere, Shinze Haruaki levelet intézett a prágai Nemzeti Bizottsághoz. A levélben javasolja, hogy Prága lakóai az atomfegyver eltiltásáért folyó harc jegyében létesítsenek szoros baráti kapcsolatokat Hiroshima lakóival. A prágai Nemzeti Bizottság válaszevelemben a prágai polgárok legteljesebb szolidaritásáról biztosította Hiroshima lakóit.

Hatvan dorföldművi evangélikus pap és egyházi szolgálatban álló személy let intézett a Német Demokratikus Közfársaság kormányához és a bonni kormányhoz. A levél felhívja mindkét kabinet tagjait, hogy az egymásközi tárgyalások megvalósításával járuljanak hozzá a nemzetközi feszültség csökkentéséhez.

Adenauer bonni kancellár maga is olyan csatlódi kör központja, amely a legmesszebbmenően érdekelt a fegyverkezés hízjszában. Max nevű fiának jelentős állása van a repülőiparban. A kancellár másik fia, ifjabb Konrad Adenauer a szén- és a villamosköszervek a tagja. Unokaöccse, Kurt Adenauer a kasseli Junkers Művek egyik alapítója és a Luft hansa, a feltámasztott német légierőgalmi társaság felügyelő bizottságának a tagja.

Hollandiában, Amsterdam központi pályaudvarán fiatal békeharcosok minden reggel ráplapokat osztanak szét az utasok között. A ráplapok a német felfegyverzéssel járó veszélyre hívják fel a figyelmet. Többszáz ismert holland tudós, orvos, tanító, a német felfegyverzés ellen tiltakozó levelet intézett a holland parlament-hez.

Franciaországban rövid idő alatt több mint egy millió ember írta alá a nyugatnémet felfegyverzést elutasító ívet. A Seine-et-Oise megyében néhány nap alatt 32.904 aláírás gyűlt össze. Bouches-du-Rhone megyében csupán az üzemekben több mint hatvanötezen írták alá a tiltakozást.

Az amerikai rendörköpok nemrégiben ünnepeleék a Szövetségi Nyomozó Iroda (FBI) megalakításának 30. évfordulóját. Néhány amerikai lap ezzel kapcsolatban figyelemreméltó adatokat közölt az amerikai Gestapo tevékenységéről. Az FBI már 131 millió rendörösi dosszié alapján dolgozik. Az FBI szervei nemcsak az Egyesült Államokban működnek, az iroda 38 más országban is elhelyezte fiókintézetét.

Párizs (MTI) A francia békemozgalom országos bizottsága — a párizsi egyezmények ratifikálási vitája előtt — felhívással fordult a francia néphez. A felhívás hangsúlyozza, hogy a francia képviselők az egyezmények ratifikálásával felelmetes következményekkel járó cselekedetet követnének el, majd a többi között ezeket mondja:

— A képviselőknek vissza kell utasítaniok az egyezmények ratifikálását és állást kell foglalniok a négy nagyhatalom közötti tárgyalások azonnali megkezdése mellett. Nem szabad, hogy külföldi kormányoknak a ratifikálást süngető nyomasztása háttérbe szorítsa nemzeti érdekeinket. Csak maguk a franciák döntetik el azt, hogy mi áll érdekükben. Minden képviselő felelős lesz a nép és a történelem előtt a német újrafelfegyverzést előidntő szavazataért. Az eljövendő napokban a francia népnek erőteljesen fel kell érre hívnia képviselői figyelmét. A francia nép sohasem fogja befejezett tényként elfogadni a német militarizmus újjaélesztését.

MOZIK MÜSORA

„Május 1” Filmszínház: Kedd és szerda: Holt ösvény titka (szovjet film). Csütörtöktől—vasárnapig: Három testőr (francia film). Hétfő: Fekete ház (angol film). „Zrinyi Iona” Filmszínház: Keddől—csütörtökig: Kis és nagy boldogság (német film). Péntektől—vasárnapig: Szülőföld: muzsikája (cseh-szlovák film).

— A Komló Helyiipari Vegyes és Javító Vállalat mindennapi rádió-, villanyvasaló, gramofon és rezsó javítását szakszerűen, olcsón vállal. A Kossuth Lajos utcai Helyiipari Vállalat Finommechanika és Rádiós-részlegénel.

ÚJ KOMLÓ az MDV komló párt-végrehajtóbizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Bogár János. Szervezőbizottság: Komló. Pártbizottság: Isz. 1. 2. Telefont: 58, 59. Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapszolgáltató Társ. József Attila u. 11. sz. Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs. Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27. A nyomdaiért felel: Múller Rezső.

A Komlói Szénbányászati Tröszt újító mozgalma 1955 előtt

Az újítók alkotó tevékenysége ki-hat a termelő eszközök fejlesztésére. Az újítók tevékenységükkel hatást gyakorolnak dolgozó társaikra, akik a termelési eszközök mozgásba hozzák. Ha az újítómozgalom terén nem akarunk „hiú ábrándozók” lenni, itt van a legfőbb ideje annak, hogy a Központi Vezetőség határozatainak szellemében, az új szakasz politikájának megfelelően, az újítómozgalom terén is változtassunk eddigi gyakorlatunkon.

A Központi Vezetőség határozata többek között a következőket mondja: „Minden üzem és vállalat dolgozza ki azokat az intézkedéseket a részletes tervét, melyeknek végrehajtása a tervezett mértékben csökkenti az önköltséget.”

Ennek biztosítása érdekében fontos szerepet játszik és közvetlenül segíti az üzemek munkáját a tervező újítómozgalom. Eppen ezért az újítási rendelet alapján újítási feladat-tervet kell készíteni, melyben mindazon problémák megoldására kell mozgósítani a dolgozókat, melyek akadályozzák az üzemek tervteljesítését, növelik az önköltséget.

A Komlói Szénbányászati Tröszt 1954. évi újítási feladat-terve nagyon általános volt. Nem ösztönözte a dolgozókat a feladatok megoldására. Így több fontos feladat megoldása elmaradt. Súlyos hiba volt a tröszt részéről az is, hogy az újítási feladat-tervet csak májusban osztotta ki a dolgozók részére.

A hibák megszüntetése érdekében most időben, november elején fel-szólított kaptak az üzemek, hogy november 30-ig készítsék el a műszaki fejlesztési tervük kidolgozásával párhuzamosan újítási feladat-tervéket is. Részletes és konkrét irányelveket helyes tervkészítési szempontjából. A tizenöt üzem közül december 4-ig 11 üzem küldte be feladat-tervét. A beküldött tervek közül legjobb a Széncsallító és Szolgáltató Vállalat újítási feladat-terve, bár ennek is van egy komoly hibája: munkavédelmi intézkedéseket nem vett a tervébe, mintha a vállalatnál minden rendben lenne a munkavé-

delem körül. A többi üzem újítási tervét, — hasonlóan az ezévi hibához általánosan készítette el.

Az előző évihez viszonyítva a jó tervek közé még csak a IV-es számúüzem, gépkocsi üzem, villamos üzem és a központi anyagbeszerző vállalat tervei tartoznak. Ennek az az oka, hogy sok üzemnél a műszaki vezető „nem érnek rá” újítási ügyekkel foglalkozni.

Ahol a legtöbb hiba van a termelési tervek teljesítésével, mint a Kossuth-akna I., II. és a III-as üzemnél, ott bár jól ismerik az üzemvezetők, a műszakiakt, az üzem feladatát, hiányosságait, mégsem hajlandók heteken keresztül az újítási feladat-tervvel foglalkozni. Ez a fajta nem-törődömség az újítással szemben Komlón általában legtöbb üzemnél megmutatkozik. Ugyanezt megtaláljuk Szászváron és Mázán is. Még a tröszt szakszervezeti bizottsága sem adja meg a kellő segítséget. Nem beszélve arról, hogy a tröszt még gépirónót sem biztosít, amikor arra szükség lenne.

Ezért nehéz dolgozók gyökerez változást elérni az újítómozgalom területén. Helytelen az is, hogy az illetékes vezetők többsége a kínáló segítéséget, melyet részükre az újítómozgalom biztosít, nem igényli és nem törődik az újítómozgalommal. Az „első a termelés” jelzés alatt az újításokat igyekeznek félretenni, mintha azoknak semmi közük nem lenne a termeléshez, az önköltségs-csökkentéshez, a munkavédelemhez. Ennek pedig éppen az ellenkezője igaz. Ezért fontos, hogy a következő évet úgy kezdjék el üzemvezetőink, hogy az újítómozgalom részére a maximális segítséget megadják. Ezt kell támogassák a pártszervezetek és a szakszervezeti bizottságok is.

Az újítási feladat-terveket pedig, melyeket átdolgozva időben adunk majd át minden dolgozóknak igyekez-zék minden újító, ésszerűsítő jó javaslatával megvalósítani, s ezzel is elősegíteni azt, hogy Komló közvet-llenül és közvetve is teljesíthesse termelési tervét.

Szajhó István

Akinek nem inge...

IV.

Vegyes érzelmekkel kelttem fel az asztaltól és ahogy hazafelé mentem, zavaros gondolatok szálltak meg agyamat: a hallottakból egy olyan ferde kép alakult ki bennem, — ami még rémképnek is túl rossz — hogy egyes emberek Komló felépi-tését, termelését és fennálló problémáit úgy akarják megoldani, hogy aki Komlóra jön szerencsét próbálni, — de egyáltalán nem dolgozni — az maradhat, mondjuk 3—4000 forint fizetéssel, aki pedig azzal a szándékkal jön, hogy részt vegyen a város építésében, az azonnal megfor-dulhat és mehet is vissza. Ilyen és ehhez hasonló rémlátások gyötörtek, amiktől hosszú ideig nem birtam szabadulni. Felháborodtam, s

úgy gondolom, velem együtt Komló nepe is.

Ezek és az ezekhez hasonló esetek azok, melyekből a vezető beosztású dolgozó, de Komló valamennyi dolgozója tanulhat. Nagyon sok becsületes munkatöre van szükség ahhoz, hogy szocialista városunkat, felépítsük, hogy tervünket maradéktalanul teljesítsük. De nincs szükség az olyanokra, mint a két dicsekvő szomszédom, akik nem akarják tudásukat és munkájukat adni közös célunk eléréséhez, hanem csalni, elősködni akarnak a becsületes emberek terhére, és hátráltatni akarják szocialista fejlődésünket. Az ilyen embereket ki kell tiltani Komlóról! Az ilyen emberekre nincs nekünk szükségünk!

A történet író felháborodásával és azzal, hogy nyilvánosságra hozta e történetet, egyetértek. Mi megmondjuk Komló dolgozóinak, hogy a ket-tes számú dicsekvő már nincs Komlón, de itt volt és a Bányagép-nél dolgozott, mint főenergetikus, Varga Istvánnak hívták. Az egyes számú dicsekvő még jelenleg is a szénbányászati trösztnél dolgozik.

Nevét tudjuk, de nem mondjuk meg most. Ellenben átadjuk a tröszt illetékes osztályának, hogy figyelemmel kísérhesse a munkáját. S megtehesse a szükséges intézkedést. A harmadik számú egyén nevét sem mondjuk meg most — bár ő csak néma hallgatóg volt — jelenleg tényleg a BEL-SPED-nél dolgozik. (Szerk.)

SAKK

Az 1954. évi egyéni sakk városi bajnokság

Szeptember 1-től november 19-éig lezajlott bajnokságban az elődöntőben 24, a középdöntőben 16, a döntőben pedig 13 sakkozó vett részt. Az elődöntő IV. osztályú, a középdöntő III. osztályú, a döntő pedig II. osztályú minősítést adott. Versenybíró az elődöntőben Knoll Ferenc, a középdöntőben Veres András, a döntőben pedig Tákos Ferenc volt.

1954. év város-bajnoka: Palcsó László I. oszt., második helyezett Egervári Tibor II. oszt., harmadik helyezett pedig Veres András II. oszt. játékos lett.

Fentiekben kívül II. osztályú minősítést nyertek: János Tibor, Hézsó László és Lovászi István. Dr Vass Imre pedig megerősítette II. osztályú minősítését.

III. osztályú minősítést szereztek: Szatmári I., Matheisz F., Szakács J. és Szemeti János versenyzők.

IV. osztályú minősítést szereztek: Bence J., Klesch N., dr Aczél L., Reisch K., Grünwald M., Párkány I.,

Wéber J., Czefter E., Müller Gy. komlói, valamint Bálint L. és Jenczer J. szászvári versenyzők.

A versenyt záróértekezlet követő, amelyen dr Vass Imre beszámolt a sakkkozás 1954. évi eredményeiről. A Baranya megyei TSB részéről Hegyi József átadta dr Vass Imrénél jó munkáért kapott Országos TSB kitüntetését. A záróértekezleten a sakk osztályvezetőség ígértet tett, hogy a jelenlegi szervezés mellett a komlói ifjúságot jobban bekapcsolják a sakk életbe. A sakknak nemcsak oktató, hanem nevelő hatása is van az egyénnek jelena kialakulásában. Ezen az értekezleten választották meg a szakosztály új vezetőjét is, Wéber József vájár személyében, aki a szakosztály egyik alapító tagja volt.

A szakosztály játékosai közül hármán Sántha, Veres és János Tibor jelenleg a pécsi megyei versenyen vesznek részt.

ÚJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKI

AZ MDP KOMLÓI PÁRTYÉREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

EVFOLYAM, 54. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

KEDD, 1954. DECEMBER 21.

Előre a negyedik negyedéves terv sikeres teljesítéséért!

A Tröszt versenyirodája jelenti:

Komlói Szénbányászati Tröszt üze-
mei rendkívül gyenge teljesíté-
nyekkel indultak az év utolsó hó-
napja, a decemberi terv teljesítése
útján. Ebben a hónapban még nem
akadt egyetlen nap sem, amelynek
termelése meghaladta volna a napi
terv előírányzatot.

A napi tervek nem teljesítése ter-
mészetesen tovább növelte a Komlói
Szénbányászati Tröszt adósságát. De-
cember 1-én 47.210,3 tonna szén hi-
ányzott esedékes évi tervünkől, s
ez az adósság 18-án reggelig 65.802,8
tonnára növekedett. Különösen sú-
lyos az I-es üzem elmaradása. De-
cember 18-ig 28.463,6 tonnával ter-
meltek kevesebbet az I-es üzem dol-
gozói, mint amennyit tervük előírt.
A II-es üzem 24.534,8, a III-as üzem
10.390,5, míg Anna-akna 21.962,6 ton-
nával termelt kevesebbet szombatig
esedékes évi tervénél.

Mi az oka a súlyos elmaradás-
nak? A december havi gyenge tel-
jesítményhez nagyban hozzájárulnak
az úgynevezett „objektív” nehézsé-
gek. Mindezek mellett számos al-
kalommal támadtak zavarok Kos-
suth-akna fa és ürescsille ellátásá-
ban is. Kétségtelen, hogy ezek az
okok mindenegyes alkalommal visz-
szavetették a termelést, megakadá-
lyozták, hogy a komlói bányák vala-
mennyi dolgozója minden erejét lat-
bavetve küzdjön az éves terv tel-
jesítéséért, az év utolsó hónapjának
mélto befejezéséért. Ezeknek az ob-
jektív nehézségeknek jelentős része
azonban megfelelő ellenőrzés és az
illetékeseknek megfelelő hozzáállá-
sa révén elkerülhető lett volna.
Mindezt elősegítette volna a műsza-
kiak és a szállítási dolgozók verse-
nye, amely egyúttal a legfőbb bá-
zisa volna a fizikai dolgozók a csa-

patok, a vágárok, a csillések és az
iparosok versenyének is. A műsza-
kiak versenye azonban csupán pa-
píron létezik ha ugyan egyáltalán
létezik. Így többek között teljes
részvétlenségbe fulladt Imrő Mihály
Anna-aknai harmadaknász kezdemé-
nyezése is. A legjobban elmaradó
Kossuth-akna Harmadaknászai kö-
zül egy sem csatlakozott Imrő Mi-
hály felhívásához.

Ezek a hiányosságok egyúttal
megmutatják a kiutat is. Meg kell
mozdulni az üzemek műszaki ve-
zetőjeinek és harcos versenyszellem-
ben, erejük és tudásuk megfeszítésé-
vel odakell hatniok, hogy az év hát-
ralévő napjaiban biztosítsák a ter-
melés műszaki feltételeit. Példájak
nyomán olyan versenyszellem ala-
kuljon ki a fizikai dolgozók köré-
ben is, amely napról-napra meghoz-
za majd a terv teljesítését, illetve
túlteljesítését.

Béta-akna és Nagymányok teljesítette éves tervét

Pénteken délután 2 órakor Béta-akna jelentette,
hogy már csak 72 csille hiányzik az éves tervből. Pár
perc múlva újabb jelentést közöltek, hogy a bányában
délelőttől 71 csille készlet vár kiszállításra, tehát 1
csille híján már a délelőtti műszak kitermelte az 1954
évre előirányzott szénmennyiséget. A délelőtti mű-
szak dolgozói közül elsősorban a Vörös János brigád-
jához tartozó Szili József csapatának volt része a győ-
zelemből. A csapat 166,6 százalékra teljesítette tervét,
s 26 csille szénelt adott tervén felül. Dicső Ferenc csa-
pata 25 csillés előirányzatával szemben 40 csille szénelt
termelt ki. Péter István elővívási csapata 214 százalékos
eredménnyel járult hozzá az üzem újabb sikeréhez.

Az évi terv utolsó csille szene 4 óra előtt pár perc-
cel bukkant fel a napszintre Béta-akna szállító aknájáb-
an. A tröszt szakszervezeti bizottsága táviratban üd-
vözte Béta-akna hős bányászait, amelynek hatására
Béta-akna dolgozói elhatározták, hogy év végéig 7000
tonna szénelt adnak tervükön felül.

Béta-akna diadala után 14 órával újabb siker szü-
letett. Nagymányok a komlói tröszt üze-
mei közül másodikként szombaton reggel 6 órakor ugyane-
sák befejezték 1954. éves tervét.

HORVÁTH JÓZSEF

17. és félezer tonna szenet adtak eddig tervükön felül a komlói DISZ-brigádok

Augusztus első napjaiban megmozdult Komló bá-
nyász fiatalosága. Az üzemek fejtési és elővívási csa-
patai közül 43 túlnyomó többségükben DISZ fiatalokból
összetevődő brigád jelentette be, hogy csatlakozik a
bányász fiatalok országos mozgalmához, év végéig ös-
zesen 23.000 tonna szén tervén felül kitermelésével
csökkenti a szénbányászat adósságát.

Négy hónap telt el a komlói fiatalok megmozdulása
óta, s a négy hónapos munka augusztus 10-től december
10-ig 17.581 tonna tervén felül szénelt eredményezett.

A legszebb eredményt a Béta-aknai Vörös János
DISZ-brigád érte el. 450 csillés vállalásával szemben,
december 10-ig 1898 csille szénelt adott tervén felül. A
második helyen Szakács Mihály II-es üze-
mi csapata áll, amely a vállalt 650 csille helyett 1280 csille szénelt
adott tervén felül. Kiválóan dolgoztak a II-es üzem
DISZ csapatai. Tervükön felül 8000 tonna szénelt adtak
a hazának.

A vállalat teljesítése becstelen dolga, s még 6.419
tonna hiányzik a vállalt 23.000-ból. Lelekesítse fiatal-
jainkat az év hátralévő részében Béta-akna és Nagymá-
nyoki üzemek példája, hogy teljesítsék ök is vállalásu-
kat határidő előtt.

Az Új Komló „Béta-aknai őrjárat” cikke nyomán

December 7-én jelent meg az „Új
Komló”-ban a „Béta-aknai őrjárat”
című cikk. A cikkkel teljes egészében
egyetértünk. De meg kell mondjuk
őszintén, az „őrjárat”-tól lényegesen
többet vártunk olyan értelemben,
hogy a felvetett hiányosságokból sok-
kal több — részünkről eddig nem lá-
tott — problémát fog felvetni.

Amit a bányabiztonságról megáll-
pít, azzal teljes egészében egyetér-
tünk. Már a cikket megelőzőben, de a
megjelenés után fokozottabban fog-
lalkoztunk bányánk vizes részeinek
víztelenítésével. Ennek érdekében —
annak ellenére, hogy a víztelenítés-
hez szükséges salakot vidékről szál-
lítjuk — megszervertük a salak
szállítását és fokozott ütemben lát-
tunk így hozzá a víztelenítéshez.

A tervszerű faellátás érdekében
mozgósítottuk az összes műszakiakat,
valamint a felügyeletet, melynek nyo-
mán tervszerűbbé tettük a faellátás-
t.

Az időszakonként felmerülő faellá-
tási zavarokat megszüntettük úgy,
hogy maga az üzem vezetője folya-
matosan ellenőri az ellátást, és o-
maga oktatja ki a körletvezetőket a
helyes faellátás megszervezésére. Vé-
leményünk szerint ez a felülről in-
duló segítő és tanító ellenőrzés meg-
hozza az eredményt.

A biztonságos ácsolással kapcsolat-
ban úgy igyekszünk eredményt elér-
ni, hogy az üzemvezető által eddig is
tartott előadásokat megszorítjuk,
melyek kioktatást nyerne a fel-
ügyeletiek és a dolgozók, a „bizton-
ságos ácsolási mód”-ról.

A cikk azon részével, hogy sok a
munkahelyi lógás, egyetértünk. En-
nek megszüntetése érdekében foko-
zottabban, mint a cikket megjelenése
előtt, vesszük fel a harcot. Helvesel-
jük a fejtelési eredmény csökkentésével
foglalkozó megállapítást. Ez megfelel
a valóságnak. Meg kell azonban
mondjuk, hogy a fejtelési eredmény eme-
lésénél igen hátráltat bennünket az,
hogy a kötélpálya nem tölti be sok
esetben feladatát.

A munkafegyelem megszilárdítása
érdekében ismételtén alkalmaztuk a
„hátról”-ról bevált módszert, a szem-
látást.

Javasoljuk a szerkesztőségnek,
hogy továbbra is folytassa az üzemek
közötti „őrjáratot”, mert véleményünk
szerint az hasznos tapasztalatszerzés
szempontjából is. Mi a cikk nyomán
azt érezzük, hogy a főcél: a segíteni

akarás volt. Ez mellett most arra van
szükség, hogy a felvetett hiányossá-
gok megszüntetését ne várjuk más-
tól, hanem magunk fogjunk hozzá
maradéktalan megoldásához.

Nagy Béla párttitkár

DISZ Központi Vezetőség távirata a komlói bányász-fiatalokhoz

„BÁNYÁSZ IFJÚMUNKÁSOK!

A DISZ-frontbrigádok és csapatok versenyében a várpalotai, pécsi
és a dorogi szénbánya ifjúmunkásai valóra váltották adott szavukat és
teljesítették vállalásaikat.

IFJÚMUNKÁSOK!

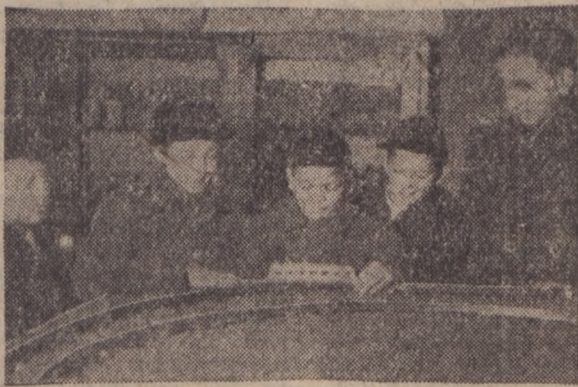
Az 1954-es esztendőből már csak 10 nap van hátra. Feszítsétek
meg erőtiéket és teljesítéséért folytatott harcokban lelkesítsen bennete-
ket a várpalotai, pécsi és a dorogi ifjúmunkások példája. A magyar
ifjúság bizakodással kíséri figyelemmel a több szénért vívott harcoto-
kat. Adott szavatok valóra váltásáért feleljetek meg ennek a bizalom-
nak és szerettek dicsőséget magatoknak és a DISZ-nek.

DISZ KÖZPONTI VEZETŐSÉGE

Egy álomvilág eleve-
nedik meg a „Má-
jus 1” Kultúrotthon kiál-
lásti termében. Kicsiny
gyermekek álomvilága ön-
tölt formát a mult hét
keddjén megnyílt játé-
kiállításon. Amit egy ver-
meklélek elképzelt, ami
körül keringett a csöppnyi
emberek gondolata, azt
mind meg lehet találni a
kiskereskedelmi vállalat
és a kultúrotthon vezető-
sége közös rendezésében
megnyílt kiállításon. Itt
békés egyetértésben meg-
fér egymás mellett a ha-
talmos mackó és a szőke
hajú baba. A látogató ma-
jom és az úttörő-ruhás
kislány. A hatalmas játék
autó elképzelt berregése
sem zavarja a mély ál-
mát alvó, szemét lehuny-
ni tudó szinte élőnagy-
ságu pólyásbabát.

A zsúfolásig megra-
kott polcok mind
más és más — fiúknak és

A játékok világa ...



lányoknak egyaránt örö-
mére szolgáló — játékok-
kal vannak megteleve. A
gyalupa, az építőkocka,
a kis tűzhely, a konyha-
és a szobabútor, a kis
mozgógép, a sinatúró, a
bűgöcsiga mind egy-egy
mozaikja annak a kép-
nek, amely egészében is
elragadja a csöppnyi láto-
gatókat.

Egy-egy elröppent meg-
jezés, egy-egy boldog

Egy pár gyermekcsizma
boldog tulajdonosa ...



Tóth Gabika boldogan szorítja magához a Kossuth Lajos utcai új
árúház megnyitásakor az édesanyjával vásárolt gumicsizmát.

Ma tíz éve ...

Tíz esztendővel ezelőtt, 1944. de-
cember 21-én „a szabadság órváro-
sában”: Debrecenben ült össze az
Ideiglenes Nemzetgyűlés az ősi kol-
légium falai között. Abban az épü-
letben ülésezett, amelyben egykor
Csokonai Vitéz Mihály, Fazekas Mi-
hály, Arany János, Ady Endre és
Móricz Zsigmond diákeveit töltötte;
ahol az 1848-49-es magyar szabad-
ságharc ideje alatt a magyar ország-
gyűlés ülésezett.

Tíz és után, a magyar országgyű-
lés december 21-én ismét Debrecen-
ben, a 416 éves kollégium falai kö-
zött ülésezik. Debrecen város lakos-
sága már hetek óta lelkesen készül
a nagy évforduló megünneplésére. A
Vörös Hadsereg útján — ahol 1944.

október 19-én győztesen vonult be a
Szovjet Hadsereg — nemzeti szánú
és vörös zászlókat lenget a decem-
beri szél. Új köntösbe öltözött a
Kossuth Lajos lakhelyéül szolgált
ősi debreceni városháza, a történel-
met idéző debreceni nagytemplom, a
kollégium, az „Arany Bika” épüle-
te.

Ma december 21-én, az ország
dolgozóinak figyelme ismét Debre-
cen felé fordul, ahonnan tíz esztén-
dővel ezelőtt az Ideiglenes Nemzet-
gyűlésen megjelent népképviselők
megindították a magyar politikai
életet és új idők új dalával köszön-
tötték a városok és falvak dolgozóit.

Pusztai József

Nagyobb felelősségérzetet az ifjúság neveléséhez

A Baranya Megyei Tanács végre-
hajtóbizottságának rendezésében, de-
cember 15-én délután 4 órakor a
„Május 1” Kultúrotthon kiselőadói
termében, a megye pedagógusai, va-
lamint számos más érdeklődő rész-
vételével „Gyermekvédelmi ankét”-
ot tartottak.

Az ankétot megjelent: Csaba Fe-
renc elvtárs az Oktatásügyi Minisz-
térium gyermekvédelmi osztályának
kiküldöttje, Réti Béla a Pest Me-
gye Tanácsa oktatási osztályának
vezetője.

A nagyszámú hallgatóság előtt,
Lóránt Péter elvtárs nyitotta meg
az ankétot, majd átadta a szót, Mo-

soni József elvtársnak a komlói vá-
rosi tanács oktatási osztálya veze-
tőjének.

Mosoni elvtárs a többi között eze-
ket mondta:

A gyermekek nevelése, nemcsak
kizárólagosan a pedagógusok, egyéb
nevelők, vagy a szülők feladata, ha-
nem egész társadalmunk kötelessége.
Helytelen és hibás nézet az, hogy
sokan nem avatkoznak közbe, ami-
kor fiatalokúak dohányoznak az
utcán, vagy italboltokban szeszt fo-
gyasztanak. Ilyenkor nem szabad el-
mennie senkinek sem ez mellett az-
zal a kijelentéssel, hogy „semmi kö-
zöm hozzá, nem az én gyermekem,
tegyen amit akar” mert közömbössé-
günkkel szinte szentesítjük a fiatal-
korúak helytelen magatartását. S
ezután nincs is mit csodálkozni azon
ha a fiatalokúak szemtelenek az ut-
cán.

Mosoni elvtárs előadása után, Dr.
Tamásfy József a fiatalokúak bír-
ja mondott egy pár példát, hogy
sok esetben — a gyakorlat ezt iga-
zolja — a helytelenül nevelt szigo-
rú szülői felügyelet nélkül hagyott
gyermeknek válnak bűnözővé. Majd
hangoztatta: Az a feladatunk — és
a mai ankét célja is az, — hogy
gyermekünket helyesen neveljük,
nagyobb figyelemmel és odaadással
mint ezt eddig tettük.

Dr. Tamásfy József előadása után,
a megye különböző területeiről ki-
küldött pedagógusok hozzászólása, az
előadás feletti vitája következett. A
vita során, mintegy húszan emel-
kedtek szólásra, hogy meglátásukkal
és javaslatukkal segítsék előbbre
vinni, jobbra tenni gyermekeink neve-
lését. A hozzászólók többségének az
volt a véleménye, hogy a nevelés
jobbátételében csak akkor érhetünk
el komolyabb eredményeket, ha nem-
csak a nevelők és szülők éreznek
felelősséget a jövő nemzedéke iránt,
hanem az egész társadalom.

CSÁKVARI JÓZSEF

Gondolatok a DISZ munkájáról

Írta: Farkas Ádám

II.

Amiket elmondtam ebből a rendkívül sokoldalú, de nagyon fontos kérdésről, frázisoknak tűnnek, ha nem próbálnám megmagyarázni — magam módján — az ebből kivezethető utat. Egy pillanatig se kétséges és nem vitás az a tény, hogy az ifjúságunk életével, nevelésével törvényszerűen és szüntelenül foglalkozunk kell. Mert a mi ifjúságunknak kell átvenni az öregek örökségét, s tovább építeni hazánkat. Erre csak olyan ifjúság képes, amely fel van vertezve a marx-lenini eszmékkel, amely szakmailag képzett és megfelelő társadalmi műveltséggel rendelkezik. És ezt a feladatot van hivatva végrehajtani a DISZ. Mindennapos problémája ifjúsági szervezetünknek az ifjúság aktivizálása, amely bizony jelenleg nem sok eredménnyel jár. Itt kívánok vitába szállni Gosztonyi Jánossal, a DISZ Központi Vezetőség tagjával.

Nem értek egyet azzal, hogy az ifjúság aktivizálásának alapfeltétele elsősorban Petőfiről, Dózsáról és egyebekről tartott színes, érdekes előadás. Itt értek egyet Szabó Pállal: „...nem mesélni kell az ifjúságnak, hanem cselekedni kell.”

Nekem az a véleményem, hogy a mi ifjúságunk életét legelsősorban a hősi munkán keresztül kell megmutatni. Vezetőkkel az élen. A munkán keresztül kell tükröződnie egész ifjúságunk sokrétű és színes életének. Vajmi keveset törődnek fiataljaink színes tömeg-előadásainkkal, ha a termelőmunkában nem törődünk velük, nem segítjük őket. Ha munkahelyéről elkezeredetten jön el, állítom, hogy a pokolba fog kívánni valamennyiünket az előadásainkkal együtt.

A DISZ-fiataloknak, magának a DISZ-szervezetnek tekintélyét legelsősorban a munkahelyen kell megszilárdítani. Ugy, hogy az

alapszervezetek fiataljai, vezetői minden körülmények között legelsősorban tartásuk be és tartassák be a párt- és állami határozatokat.

DISZ vezetőink neveljék olyanokká a fiatalokat: akik büszkék arra, hogy ők az elsők. Akik a párt- és az állam határozatait végrehajtják és másokkal betartatják. Ha emellett bátran kiállnak, akarva, nem akarva észre fogják venni, hogy van és él a DISZ-szervezet. Ha a gazdasági vezetők látják, hogy nem lehet a fiatalokat egyszerűen félreállítani és kiabálással elhallgattatni, akkor a fiataloknak meg lesz a tekintélyük és magukkal fogják ragadni azokat a fiatalokat is, akik még nem tagjai a DISZ-szervezetnek.

Az ilyen módon aktivizált ifjúságunknak már bátran tarthatunk törvényes híreszteléseket és másokról is előadásokat. Ezek már szívesen megfogadják hallgatni, mert érezni fogják, hogy a DISZ-szervezet ereje, fontossága sokkal nagyobb, mint amilyenek eddig nagyon sokan ismerték.

A DISZ vezetők pedig sokkal jobban bízzanak tagságukban az eddiginél. Bizzák meg őket több konkrét feladattal; Számítanak példa van erre — még Komlón is —, hogy ifjúságunk mindig ott áll a DISZ mellett, ha vezetői megfelelően törődtek vele.

Ezenkívül feltétlenül szükséges, a DISZ városi bizottságának gondoskodnia arról, hogy a fiatalok a 8 órai munkaidőn túl szabadidejüket célszerűen töltsék el. Az íróasztaloktól, telefonoktól elszakadva, menjenek a fiatalok közé, mert azok várják őket.

Hogy miként fogja megmagyarázni a DISZ-bizottság az említett hiányosságokat, nem tudom, csupán megértem végeztem; Az tény, hogy a DISZ-bizottság állandó és fokozatos segítséget kap a városi pártvégre-

hajtóbizottságtól. S ez annál is inkább hathatós, mert a DISZ-bizottság titkára, Gallus József elvtárs, tagja a városi párt-végrehajtóbizottságnak, tehát jelen van és részese a határozatok meghozatalának. Csupán az hiányzik, hogy a városi párt-végrehajtóbizottság két illetékes osztálya, a szervezési és az agit. osztály az eddiginél még fokozottabban ellenőrizze és süröbben kérje számon a DISZ munkáját.

Ezt a cikket nem támadásnak szántam a DISZ-szel szemben, csupán összesítése azoknak a megfigyeléseknek, amelyeket az elmúlt hónapban tettem. Minden vitázóval szemben állítom, hogy szükség van erre a szervezetre, de nem mint a Hazafias Népfőnt „ez vagy az” a csoportja, hanem mint önálló ifjúsági szervezet, melyet a Magyar Dolgozók Pártja vezet. Azért, mert csak a mi pártunk képes arra, hogy az említett feladatok bonyolultságában ifjúságunkat vezesse.

Megírtam ezt a cikket azért, mert szeretem az ifjúságot és 8 éves ifjúsági munkám után nem tudok elszakadni tőlük. A segíteni akarás volt a céloim és ezt ezután is meg fogom tenni. De ehhez én magam kevés vagyok. A Bányász Rádió és a sajtó igen jó eszköz ahhoz, hogy az ifjúság nevelésében segítsen. De ehhez az szükséges, hogy az alapszervezetek, de legelsősorban a DISZ-bizottság maga, több felelősséget érezzenek az ifjúság nevelésével kapcsolatban.

*

A szerkesztőség Farkas Ádám elvtárs cikkével nem mindenben ért egyet. De mivel cikkét az ifjúság nevelése problémája szempontjából fontosnak tartjuk, ezért vitára bocsátjuk. A vita összefoglalásánál közöljük a szerkesztőség véleményét is. Várjuk az illetékesek hozzászólását, válaszát. (szerk.)

„Fegyelmi úton elbocsátva...”

Fegyelmi úton elbocsátva. A munkaviszony megszüntetésének ez a módja is elég gyakori územeinknél. Munkaügyi osztályaink sajnos az utóbbi időkben mind gyakrabban kell, hogy alkalmazsák.

Kik is ezek az emberek, akikre ilyen „drákói” ítéletet hoznak fegyelmi bizottságaink és miért?

Ragadjunk ki egy példát: Bogdán Péter 18 éves fiatal a szénosztályozó dolgozója ül az egyeztető bizottság előtt.

A „vád”, mely alapján a fegyelmi úton való elbocsátásán döntöttek a következő:

Egy alkalommal éjszakai műszak alatt elaludt. Egy alkalommal amikor az egyik dolgozó berugott és a esillében aludt, harmadvezetője az illető részeg helyére küldte dolgozni, amit vonakodva és visszabeszélve ugyan, de végrehajtott. Ezeket a hibákat roták fel a terhére.

A másik hibája

pedig az, (ezt a rossz nyelvek beszélik, de jó lenne, ha az illetékesek utána néznének) hogy valaki olyan kijelentést tett: „Ennek a gyereknek a szénosztályozóról mennie kell, itt nem lesz maradása.”

Bogdán Péter 18 éves fiatal. Ez ed kell gondolkodtasson mindenkit. Ebben a korban olyan a fiatal, minni egy hajlítható vessző. Olyan ember válik belőle, amilyennek mi neveljük és ahogy mi foglalkozunk vele, úgy fejlődik.

Hogyan nevelték Bogdán Pétert a szénosztályozó vezetői, vagy egyéb szervei? Sehoggy. Senki nem beszélt vele, hanem hagyták, hogy egyik hibából a másikba essen.

Ugy látszik a szénosztályozó vezetői Bogdán Péter nevelését — nyilván azért mert fiatal — a DISZ-szervezet kizárólagos feladatának tekintik. Még csak szólni sem szóltak hogy itt egy fiatal, aki ezt, vagy azt a hibát elkövette, s a DISZ-szervezet ezért beszéljen vele, foglalkozzon vele és nevelje azt. Így nem jutott el a DISZ Bogdán Péterhez. Ezért nem foglalkozott vele senki sem.

Takarékossági ankét...

December 11-én tartotta a Takarékpénztár helyi fiókja az első komlói takarékosági ankétot.

Ezen az ankéton beszélték meg a takarékosági mozgalom további feladatait Komlón, illetve a KST megszervezését.

Az ankéton jutalmazták meg a takarékosági mozgalom legjobb aktívait, Kerényi József, Veller Árpád, Bachmann Mátyas és Preisendörfer József elvtársakat.

Hagyták, hogy egyik fegyelmeztlensége, a másikat kövesse. Amikor aztán a „pohár megtelt”, fegyelmi-leg elbocsátották.

Sajnos ez nem egyedül álló példa. A mi územeink egy-egy fegyelmi vétség elkövetésekor felelősségre

vonják az illetőket, de hogy azokkal a fegyelmeztlenség elkövetésekor, illetve azelőtt valaki is foglalkozott volna, az már olyan ritka nálunk, mint a fehér holló.

Cseperka Ferenc.

Egy többszörös véréadó



„Életet ment, aki vért ad!” Ez a felhívás lebegett Horváth Lajos elvtárs előtt, amikor önkéntes véréadóknak jelentkezett 1951-ben Kaposváron. Megértéssel vállalta a jobb gyógyítás érdekében hozott hősi áldozatot: az önkéntes véréadást. Maga előtt látta az aggódó anyát, férjét, vagy gyermeket, amint tépelődve járkál valamelyik kórház folyosóján.

Jelentkezése óta már több ember-társa életét mentette meg vérével. 25 alkalommal adott vért.

A MAGYAR VÖRÖSKERESZT VÁROSI TITKÁRSÁGA.

Mecsekjános krónikája...

1686. szeptember 2-án Budavára felszabadult a török iga alól. A török sereg veresége akkora volt, hogy két héten belül Pécs városát is elhagyta a török, és ezzel János környéke is felszabadult.

A török hódoltság utáni idők még szomorúbbak lettek. Gyér lakosság, borzalmas szegénység jellemezte az egész környéket. 1703-ból származó urbélt-összeírás szerint a faluban mindössze 15 holdnyi terület műveltek meg. A környék kincstári kezelésbe jutott, mivel az újszerményi bizottság, a neoarquistica commissio előtt senki sem jelentkezett János birtokért. A környék igen nehezen népesült be a török idő után. Itt is a décsi udvar telepítései hoznak eredményt. Hogy a németesség betelepítését mikor történt meg, azt csak hozzávetőlegesen tudjuk meg állapítani. Brüstle József Recensio című művében közölte, hogy János faluba 1730-40 között települtek le a németek. Az itt telepített németesség Bajorországból, Württembergből, Bádénból származott.

1733-ban a magyarorszáki plébánia fileájaként szerepel (leányegyház). Ebből az következik, hogy a török idők előtt plébánia elpusztult a felhoid uralom alatt. Közben János falu, gróf Traun Ádám birtokává lett.

1742-ben már 24 tiszta német házaspárról tudunk, kik katolikusok és saját templomuk nincs. Ugyanitt olvashatjuk, hogy ekkor még állanak egy régi templom maradványai, de annak pontos helyét Brüstle nem jegyzi fel. A faluban már 1742-ben volt iskola és az első tanítójuk neve: Theisz Mátyas volt, aki kántortanítóként működött.

1756-ban a falu fából templomot épített. A páros számát 24, a felnőtt lakosságot pedig 82 személynek említik. 1781-ben a fatemplomot renoválták. 1783-ra a lélekszám megnövekedett és a hívők száma 40 párra, (40 családra) szaporodott. Az összes lakók száma ebben az időben 184 volt. Ekkor már Herbert József a falu kántortanítója.

1788-ban János saját plébániát kapott. Az első plébános: Knecht Seref-

fin Ferenc, aki innen 1789-ben Gödrébe került. Őt egy kapucinus atya, Páter Bucholz Humilius követte, aki 1809-ben halt meg.

Az elmondottakból világos, hogy János katolikus szóbbokkal telepített hely volt ebben az időben és nyilvánvalóan téves lehet Korabinszky azon 1786-ból való megállapítása, hogy Jánosiban ez időben református és görögkeleti templom lett volna.

1799-ben János falut már a gróf Battyány-család birtokaként említi egy forrás. Szerintünk azonban már korábban a Batthyány-család kezére kerülhetett.

1828-ban 59 házat, 415 lelket írnak össze a faluban. Ugyanannyi házról és lakósról beszél egy másik mű is. 1836-ban 368 lélekről tudunk. A lélekszám ily arányú csökkenését minden bizonnyal az 1831. évi nagy mérvű kolera járvánnyal kell összefüggésbe hozni. Aonban a német lakosság szaporaságát mi sem bizonyítja jobban mint, hogy 1851-re már 480 lelket ír le Fényes Elek Jánosiban.

Mielőtt János falu múltjáról szóló histórián-

Hogyan töltsék gyermekeink a téli szünidőt

Egy nap telt el december 20-tól, az iskolások téli szünetének kezdetétől. Négy hétre hagyták ott gyermekeink az iskola padjait. Legyünk azon, hogy kellemesen és hasznosan töltsék el ezt az időt. Ne feledjük, hogy helytelen, ha a gyermeket állandóan szórakoztatjuk, folyton „dajkáljuk”, mert ezzel önállóságát, öntevékenységét csökkentjük; de ugyanannyira káros, ha teljesen magára hagyjuk.

A közelmúltban megrendezett szülői értekezletek útmutatást adtak a gyermekek szünidei foglalkoztatásához. Tudjuk, mekkora örömet szerez a gyermeknek, ha pajtásait meghívhatja otthonába. Ne zárkózzanak el az ilyen alkalmak elől azok a szülők, akiknek lakásvizonyai ezt lehetővé teszik. A gyermek számára nagy élményt jelent, ha az otthonában rendeznek meg egy-egy őrsi összejövetelt, játék-délutánt; pajtásaival közösen hallgatja meg a gyermekrádió műsorát. Boldog, ha ilyenformán vendéglátó láthatja barátait és büszkeséggel tölti el, hogy neki olyan szülei vannak, akik ezt szívesen ve-

szik. Hát még ha olyan ügyes szülő is akad, aki megtanítja a kis csoportot valamilyen gyakorlati munkára; a lányokat különböző öltésekre, kötésre, horgolásra, a fiúkat játékszerek készítésére, faragásra, stb!

Vonjuk be gyermekeinket a könyvnyelvi háziartási munkákba! Bizunk rájuk koruknak megfelelő feladatok! Gondoljunk arra, hogy a pihe-nység nem egyenlő a lustálkodással! A pedagógusok, az ifjúsági szervezettek a szünidet időtartama alatt kirándulásokat szerveznek. Ne tartsuk vissza ezektől gyermekeinket! Legyünk segítségére a pedagógusoknak az üzemlátogatások megszervezésében.

A szünidet második felében az iskola ismét komoly munkát is vár a gyermekektől. Legalább két alkalommal kötelező foglalkozáson vesznek részt a tanulók az iskola egyik, erre az alkalomra fűtött tantermében. Itt a pedagógusok tanácsokat és házi feladatokat adnak az addig tanultak ismétlésére. Ügyeljünk arra, hogy gyermekeink ezeket az alkalmakat ne mulasszák el.

A közösségi nevelésről

A gyermek az iskolán belül közvetlenül az osztálya, közvetve az egész iskola kollektívájában él. Hogy ebbe a közösségbe hogyan illeszkedik bele, az döntő lehet — iskolai munkájában, sőt későbbiek során az egész életére is.

Az a gyermek, aki csak az iskolában kénytelen megszokni a közösséget, sokkal nehezebben boldogul, mint az, aki már mint közösségi emberke kerül az első osztályba.

Az az egyedüli gyermek, akit szülei kiskorában óvnak mindenféle gyermektársaságtól, fejlődésében, csak igen alacsony fokot érhet el. A gyermek tapasztalata, csak más, hasonló korú gyermek tapasztalatával együtt termékenyül meg. És minél bővebb, nagyobb tér- és gyermekanyag áll tapasztalatai bővítésére, annál többet merít belőle a gyermek, annál inkább fog társas lényvé fejlődni.

Biztosítani kell a gyermek számára, már egészen kiskorában, hogy más gyermekekkel együttéljen, játsszon és dolgozzon. Erzelmi élete ne legyen elszigetelt, csak a szülők által tudott. Ossa meg örömet, bánatát társaival. Közösségi életében közös élmények öröme éljen. Így már kiskorában megszokja a gyermek, hogy nem ő az egyetlen csodagyerek, hanem többi társai is hasonló testű és szellemű, tulajdonságú gyermekek. Megtanulja társait becsülni.

Az iskolai élet a közösségnek már egy nagyobb, komolyabb formája, melynek alapja a munka. A mi feladatunk az iskolában, hogy gyermekeink kapcsolatát elmélyítsük, a közös munka és a közösségi élmények révén.

Hogy az iskolai közösség milyen nagy eredményt tud elérni az egyén életében is, szolgáljon rá ez a kis példa:

Egyik osztályban egy fiúnak ideg-gel kapcsolatos, dadagó beszédhibája

volt. Ez különösen akkor mutatkozott meg, amikor felhívták felelni. Anyira belezavarodott a beszédébe, hogy nem tudott eredményt elérni tanulmányában. Ekkor az osztály közössége elhatározta, soha nem neveti ki felelés közben, sőt bátorítja, segítik ezentúl. Egy fél éven belül megszűnt a fiú idegeskedése és ezzel dadogása is. Érezte, hogy olyan közösség veszi körül, mely őt szereti és megbecsüli. Így alakíthat, formálhat egy egészséges kollektíva új embereket a jövő társadalmá számára.

A mi gyermekeink kapcsolatát társizgatták, és az iskola élete nem hasonló egy nagyobb polgári család életéhez.

A mi gyermekeink kapcsolatát tartanak fenn, tanulmányaik során az étellel, tanulmányi látogatásaik során a közvetlen munkával. Ez alatt az üzemek látogatását, nyáron a termelő munkába való bekapcsolódást értjük.

A mi fiataljaink benne élnek életünk munkás hétköznapjaiban, és ünnepeiben. Látják eredményeinket, tudnak hibáinkról. Így mérik fel a ma munkáját, tanulnak belőle a jövő társadalom építéséhez.

A mi közösségi nevelésünkhöz azonban szükségünk van a szülők segítségére is. Elsősorban szükségünk van arra, hogy a szülő becsülje meg gyermeke közösségének vezetőjét. Azután pedig tisztelje gyermeke eredményeit. Beszéljessen el vele felnőtt módjára munkájáról. Az ilyen fajta nevelés, beszélgetés néha még a legelvetemültebbnek hitt gyermeknél is komoly változást idézhet elő.

Szülők, pedagógusok összefogva tudnak csak hasznos közösségi embereket nevelni a jövő társadalom számára.

Orth Béláné tanárnő.

Teljesítettük terhelési tervünket

(Tudósítónk jelenté):

A küzdelemnek meg lett az eredménye. A komlói Tánácsics, Petőfi és a Kossuth brigád a III. negyedévi sikertelenség után december 16-án teljesítette ezévi tervét, s már olyan tonnákat továbbított, amelyet 1955 január 1-én kellett volna továbbítania. Ezzel hatalmas megtakarítást értek el népgazdaságunk számára. Nézzünk ilyen példát:

A Kossuth brigád december 16-ig 64.348 tonna tulsúlyt továbbított, s ezzel 64 vonat továbbításához szükséges tolatást, időt, szentet, mozdonyt takarított meg. Ők december 16-án az 1955. január 31-i tervüket teljesítették.

A Petőfi brigád 42 vonat, a Tánácsics brigád pedig 21 vonatra való tulsúlyt továbbított. A brigádok megfogadták, hogy eddig elért eredményeket tovább fokozzák és 1955. első negyedében elnyerik az élizem vándorvászlot.

GÖRBE ZOLTÁN

Ünnepi tanácsülés

A Komlói Városi Tanács VB. 1954. december 21-én, kedden délután 4 órára ünnepi tanácsülést hívott össze, a városi tanács II. emeleti tanácstermébe. Az ünnepi tanácsülést az Ideiglenes Kormány megalakulásának 10. éves évfordulója tiszteletére rendezik meg. Előadó: Unges János elvtárs a VB. elnökhelyettese.

Kutyánszky József

Anna-aknai Őrjárat . . .

Valamikor régen, körülbelül ötven évvel ezelőtt a mai Anna-akna helyén nyílt meg Komló az első szénbánya. Az időben a bányászok még csákánnyal fejtették a szén, kézfúróval fúrták a lyukakat a robbantás előkészítéséhez.

Nagyon keserves volt az a munka. A tizenkétórás műszak alatt a legmagasabb termelés 15 vagon volt. Hába győzték a tulajdonos hajcsárjai a bányászokat, a széntermelés nem emelkedett.

A tulajdonos azonban nem elégedett meg ennyivel. A haszon túlságosan kevés volt számára. S így jobbnak látta bezárni, megszüntetni az Anna-aknai bányüzemet, mert a később létesített Uj-akna, kevesebb befektetés mellett jóval több hasznot ígért.

A felszabadulás után nagyot változott országunk ipari helyzete. Mirel több szénre volt és van ma is szükségünk. Közben a geológiai kutatások azt bizonyították, hogy az egykori bánya helyén hatalmas széntvagyont rejtőzik. Határozat született és rövid idő mul-

tán újból megnyílt az Anna-aknai űzem. 1953-at írunk ekkor. Persze mondanunk sem kell, hogy most már gépesítve indult el a termelés és volt olyan nap, amikor 70 vagon is elhagyta a bánya mélyét.

Közben nagyon mostoha helyzetbe került az űzem. Nem tudni teljesen mi okból — mert ennek kivizsgálása nagyon hosszú időbe telne — de a termelés fokozatosan visszaesett. Hol a bányatűz, hol az elvékonyodott szénerek; egyszóval a rossz geológiai viszonyok gátolták a széntermelést.

Egy-egy nagyobb széntelep felkutatásánál már előre örültek az űzem bányászai, hogy legyőzték a "konk" természetet, s ezután már lesz szén. De alig haladtak tíz-húsz métert a telep elvékonyodott, majd utóbb teljesen eltűnt az évszázadokkal előbb lerakódott kőzetek mögött.

Az Anna-aknai bányászok azonban nem hátráltak meg. A pártszervezet kommunistáinak példamutatásával, újult erővel indult meg a küzdelem. Sokszor sikerrel, sokszor sikertelenül.

Több, mint 20 ezer tonna adósság

Az előbbieket korántsem azért említettük meg, hogy ezzel előad- zunk az Anna-aknaiak felelősségét. Ez a gondolat távol áll tőlünk. De az a pár tollvonással, szemléltetni kívántuk az űzem dolgozóinak küzdelmét a szénért, melynek terv- nélküli termelése a jobb, a még gond- talanabb életet segíti megterteni.

A küzdelem, mint már említettük lelkesedéssel folyik de eredmény- telenül. Az Anna-aknai bányászok az év kezdetétől napjainkig 20.363.1 tonna szénrel termeltek kevesebbet előirányzatuknál.

Az év utolsó hónapját is adósság- gal kezdték meg. December első de- kádjában, csak 49,5 százalékra telje- sítették az űzemi tevet. Ezzel közel 2.800 tonna szénrel maradtak adó- sok népgazdaságunkkal szemben.

Nem mondhatjuk azonban, hogy az űzem dolgozóit között nincsen ki- váló bányász. Van. Olyan emberek dolgoznak a bányászok között, mint Horváth József 18, aki novemberi tervét 3 folyóméterrel teljesítette túl. De megemlíthetnénk Somogyi Sándor elvtárs brigádját, Batki István brigádját és még számtalan dol- gozót, akik fontos feladatnak tekin-

tik a tervet teljesítését. S ezért a legnagyobb lelkesedéssel, a szív dik- táta ütemmel küzdenek.

Vannak olyan munkahelyek, ahol az ott dolgozók képtelenek eleget tenni a rájuk rótt kötelezettségek- nek. Nincsenek biztosítva a műszaki feltételek. Hol bányafa, hol üres- hiány gátolja a termelést. Ez egye- dül a műszaki hibája, akik jobb szervezéssel ezt meggátolhatnák.

De elég a szemléltetésből. Száll- junk le a termelés színhelyére. Győ- ződjünk meg magunk az eredmé- nyekről és a hiányosságokról egy- aránt:

Az „öreg” fejtesben hagyott szén

Sok szó esik napjainkban arról, hogy a kitermelt szén egy részét gondatlanság folytán benthagyták a fejtesben. Ez történik az Anna-ak- nai űzemben is, csak azzal a kü- lömbiséggel, hogy most nem hallot- tuk, hanem láttuk.

A III. szinten, a 4123-as csapat frontfejtesében jártunk. Éppen csu- daátrakással foglalkoztak a dolgo- zók. Itt az „öreg”-fejtesben, mint- egy 15—20 csille szén maradt a tal- pon.

Az itt dolgozók azt felelték, hogy azelőtt ott volt a csuda és abból maradt vissza a szén. Ezzel egyetér- tünk, mert ahol a csuda volt ott tényleg maradt vissza szén, amit majd a későbbiek folyamán letaka- ritanak. De amit mi vetítettünk fel az jóval hátrább volt, a régi csuda helyétől mintegy 6—7 méterre. A talpon egyenesen vastagságban, kö- rülbelül tíz centiméter magas fel- lazított szénréteg húzódik végig.

Helyes lenne, ha ezt is letakarita- nánk a front dolgozóit, annál is in- kább, mert az űzemnek, hogy tervét teljesítse szénre van szüksége, ha jelen esetben nem is nagy mennyi- ségről van szó, de még azzal is előbbre vihetik az űzem munkáját.

egy alsónadrág és egy rövidujjú ing még nem teszi elviselhetővé a hőséget. De ugyanakkor a felsorolt ruházat megmenetli őket — egy esetleges tüzesetnél — az égési se- bek fájdalmaitól.

A mezítelán-járás sem megenged- hető, mert súlyos baleset következ- het abból, amit lábbeli viselésével meg lehet előzni.

Itt az a feladatuk a műszaki ve- zetőknek, hogy fokozottabb ellen- őrzést gyakoroljanak a biztonsági előírások betartásánál.

Rossz telepítési mód a feltárásnál

Még kint a napszinten olyan dol- gozók nevért kérték az űzem ver- senyfelelőseitől, akik saját hibájuk- ból eredő okok miatt, gyengén ter- melnek. A kérést teljesítették, s így egy kis cédulát nyomtak a kezink- nek; rajta ez a név: Oszter Károly 4214-es csapatról vannak.

Az ilyen szabálytalanságot nem szabad megengedni. Az ott dolgozó műszaki vezetők miért nem figyel- metlítették ezeket a bányászokat, hogy

— Ez csak olyan tartalék mun- kahelynek számít. Vajárt csak akor telepítenek ide, ha valaki pó- t-műszakot kíván végezni és nincs hol dolgoznia. Pedig úgy tudjuk fontos a munkahely, mert szén felé hala- dunk.

Igen; a helyzet tényleg úgy fest a valóságban, ahogy ezt a két dolgo- zó elmondta. Csak annyi különb- séggel, hogy nem a saját hibájukból maradtak le a tervtől a csapat dol- gozóit, hanem a gondatlan műszaki elosztás hibájából. Hogy ez mennyi- re helytelen azt bizonyítja 3,5 folyó- méteres előrehaladásuk az első tíz nap alatt.

A biztosítás elhanyagolása megbosszulja magát

A 4105-ös csapatot dolgozik Ju- hász Sándor és csapata. Amikor a fejtes bejáratához értünk láttuk, hogy a csapat tagjai nagy munká- ban vannak. Összeomlott a fejtes bejárata. Előreláthatólag két mű- szak szükséges a vágat helyreállítá- sához, hogy ismét szállítóképes le- gyen.

Juhász elvtárs nagyban méltatlan- kodik, hogy ennyi időre kiestek a

termelésből, ami anyagiakban is kárt okoz a csapatnak.

— Pedig, mondtam a két váltó- harmadnak, hogy biztosítsanak, mert beomlik a fejtes. De hába szóltam, mert azok csak szeneltek. A bizton- ságról pedig megelégedtek, elha- nyagolták.

Ezeket a szavakat Juhász elvtárs mondtatta. Meg kell mondanunk, hogy igaz van. Ha a biztosítás meg-

történt volna — ami legfeljebb há- rom órát vesz igénybe — most ter- melhetnének. A csapat példájából sokan tanulhatnak, mert Anna-ak- nai sok fejtes megy össze, amit idő- bebi biztosítással meg lehetne aka- dályozni. S ha ezt megtennék a dol- gozók, akkor sok életvesztést előz- hetnének meg két-három óras mun- kával, ami később 30 órába telik.

Gyengén működik a DISZ-szervezet

Bányajárásunk közben itt-ott meg- kérdeztük a fiataloktól, hogy ki a DISZ-csoportvezetőjük. Sokszor azt a választ kaptuk, hogy „nem va- gyok DISZ-tag.” De arra nem kap- tunk feleletet, hogy ki a csoportve- zető.

Az Anna-aknai űzemben sok fiatal dolgozik, s éppen ezért nem kis mér- tékben tőlük is függ az űzem ter- melése. De ilyen szervezeti felépi-

nyújtanak majd a közép-kadereknek az önköltségesökkel fontos fel- aadatának végrehajtásában.

tettséggel vajmi keveset tud segí- teni a DISZ.

Meglehet, hogy a DISZ-csoportok meg vannak alakítva — a titkárral nem tudunk beszélni — de ha meg- vannak, akkor is csak papíron él- nek. A valóságban nem dolgoznak. Ez súlyos hiba és az alapszervezet vezetőségének a legrövidebb időn belül változtatni kell ezen.

Nem valami új dologról van itt szó, hanem arról, hogy szocialista űzemvezetés legyen, betartsák a munkavédelmi törvényeket és szív- vel lélekkel munkálkodjanak a több szén termeléséért. Nekünk nem a mindenáron való tervteljesítésre van szükségünk, hanem a biztonságos tervteljesítésre. Olyanra, ahol van terv, de ahol van kellő gondoskodás a munkahelyről és éppen a legfon- tossabbról: a dolgozó emberről.

Hozzászólás az „Uj Komló”-ban december 7-én megjelent:

Hogyan neveljük helyesen gyermekeinket

című cikkhez

Az „Uj Komló” december 7-i szá- mában megjelent vitaindító cikké- hez szeretnék hozzászólni és kifej- teni észrevételeimet a gyerekeve- léssel kapcsolatban.

Tudjuk azt mindnyájan, hogy gyer- mekeink nevelése nagy gondossá- got igényel. Türelemmel és jó szó- val nevelt gyermek sokkal művel- tebb, mint egy olyan, akit pofonnal nevelnek. A pofon így nem más, mint a gyermeknevelés rövid úton való elintézése... A durván nevelt gyermek megszokja a durvaságot és pájtásai körében is mindig összefér- hetetlen és verekedést kezdeményez.

Nem értek egyet azzal, aki azt mondja, hogy a felnövő apróságot, a serdülő fiatalságot csak pofonnal lehet nevelni emberré. Nem. A gyer- mekek között a fegyelmet más mó- don kell tartani. Figyelmüket le kell kötni egy jó könyvvel, vagy társas- játékkal, szak-körre járással, ami szórakoztatja őket és a látókörüket

szélesíti. Kíméljük meg gyermekein- ket a durva és megtorló ültelgés- től és akkor azokból rendes, példa- mutató emberek válnak.

Vegyünk egy példát. Ha a gyer- mekemet megverem, az durvas és bosszúálló lesz. Ha megmondom neki és meg is magyarázom, hogy ezt vagy azt nem lehet tenni, mert a szüleihez hoz szeggyent, és az nekünk fáj, akkor elérem azt, hogy a gyer- mek elszeggyenli magát és több napon át eszébe jut, hogy figyelmeztette lett. Ha mégis büntetni kell: akkor játszóeszközzel vonjuk meg, — de azt sem végleg — s ez rosszul esik a gyermeknek, ami kiváltja azt, hogy igyekszik jó lenni. De arról se feledkezzünk meg, hogy dicserjük jó tetteiért a gyermeket és jutalmaz- zuk is őket, mert ilyen esetben igen hálás a gyermek.

REIN JÁNOSNE,
2 gyermekekes anya.

Hogyan neveljük a csecsemőt

Minden anya sze- retné, hogy gyermeke okos és ügyes legyen, szeresse és tisztelje szüleit, nevelőit, test- véreit, embertársait és szeresse a munkát. Szeretné, ha ezek a tulajdonságok minél ha- marabb kifejlődnének benne. Ezt minden anya és szülő elérheti, ha okosan és kellő idő- ben fog hozzá a neve- léshöz.

A gyermek helyes nevelését és szoktatá- sát már csecsemő kor- ban kell kezdeni. Fel- merül a kérdés, ho- gyan neveljük a ce- csemőt?

Már születésétől fog- va rendszerességre tud- juk szoktatni a csecse- mőt, ha egyforma idő- közökben etetjük — fürdetjük. Az így szok- tatott és nevelt csecse- mők nyugodtak, de- rültek, jó kedvűek.

Igen fontos szerepe van a csecsemő neve- lésénél is a példaadás. Nevelni a csecse- mőt, az amit maga kö- rül lát. Ha türelmet-

len az anya, a cse- semő türelmetlensé- get tanul tőle. Ha dur- va, veszekedős, üti gyermekét, akkor meg- tanulja a verést és a gorombaságot. Ha erő- szakkal kényszeríti va- lamire, erőszakosságot tanul. Ha az anya nem mond mindig igazat gyermekeinek, ígéret, akkor hazugságra szok- tatja gyermekét.

Már a csecsemő ne- velésénél következe- tesnek kell lenni. Amit egyszer megtölt a szü- lö, azt másnap se en- gedje meg. Meggyőzni még nem lehet a ce- csemőt, de rendre szok- tatni jó példaadással lehet.

Sokan helytelenül alkalmazzák a verést, mint nevelési eszközt. Veréssel nevelni nem lehet. A veréstől még egy gyermek se lett jobb. Attól csak da- cos, vad, vagy éppen meghunyászkodó lesz.

Az elmúlt társada- lomban hangoztatták azt, hogy a verés ne- vel, és: verés nélkül

nincs rendes ember. A ficsákmányolóknaak ér- deklük volt ezt monda- ni, mert nekik meg- hunyászkodó, akarat- nélküli tömegek kel- lettek. Akik a kizsá- kmányoló rendszer el- len fel nem lázadnak. Az ilyen nevelésre jó eszköz volt a verés. Az uralkodó osztály saját gyermekeit nem verte. Azokat agyon- kényeztette.

Ma, amikor a dolgo- zó nép van hatalomban, amikor új embertípust nevelünk, nem aliaza- tos, gondolkodni nem tudó gyermekekre és felnőttekre van szük- ségünk, hanem önálló, céltudatos, fegyelme- zett emberekre. Eze- ket az embereket nem veréssel és nem ké- nyeztetéssel kell ne- velni.

A gyermekek neve- lése egy komoly, fele- lőségteljes feladat. Ezt a nevelést a szülőknek és a pedagógusoknak közösen kell megoldá- nia.

Horváth Ilona

Csak egy csepp a hiányosság tengeréből

Több, mint egy hónapja dolgozom a komlói bányában. Ez alatt az egy hónap alatt azt kellett megállapíta- nom, hogy általában hanyagul keze- lik a bányabiztonságot, a dolgozók védelmét. Es évvel csökkenték a dolgozók helyes munkáhozállását. Vegyünk egy példát:

Például ha egy nagy termelői na- pon minden területen „nekiugras- zszák” a dolgozókat a széntermelés- hez, akkor egyszerűen megeléged- nek a biztosítási munkálatoikkal. Az ilyen alkalmakkor adódó hibákat az- után éppen elég behozni az ezt kö- vető hét első felében, vagy éppen a második felében is.

Az elvégzett munkák nagyon sok esetben az igen sokoldalú fejtel- ség miatt megszokozódnak. Veg- yünk egy példát ebből is:

Megrendelésre leküldték a bányá- ba falazáshoz idomot-téglát. A lekü- lött anyagot az egyik „nem éppen lelkiismeretes” felügyelet utasítására kirakták a molozók munkahelyére, holott arra ott semmi szükség nem volt. Miért rakták ki? Mert „kell az üres csille” — mondták.

Az így kirakott anyagot másnap, vagy éppen a következő műszakban a mollozások dolgozók berakták az üres csillébe, hogy eljusson rendel- tetési helyére. Az anyag mégsem ju- tott el. Nem azért, mert az üresre váró csilléek visszaváltották a sze- nes vágányra és így az anyaggal megtöltött csille a szenes csillékkal együtt újból visszakerült az akná- hoz. Három nap telt el míg az ille- tékesek rátaláltak a szükséges anyagra.

Azt mondják: drágán termeli a komlói bánya a szénét. Megmondom ez igaz. De nem csoda, hisz csak ilyen csekélységet jelentő 4 csille anyagot három nap után és ennyi munkaerő felhasználásával juttatták el a rendeltetési helyére. Körülbelül 2 ember egész munkaidejét fecsérelte el az anyag tologatása ilyen formán. De addig, amíg nem volt anyag a falazásnál, nem folyt teljes űzem- ben a munka sem.

Ez, amit tapasztaltam, csak egy csepp a hiányosságok tengeréből. Mégis az illetékesek figyelmébe aján- lom.

Szűcs Imre

Békehíradó

A nyugatnémet szociáldemokrata irányítás alatt álló szakszervezeti Szövetség III. Kongresszusán hat és fél- millió tagja nevében határozatotban tiltakozott a nyugatnémet újrafel- fegyverés ellen. Ugyanehhez a szak- szervezethez tartozó 650 ezer mun- kás képviselője elítélte az általános hadkötelezettség bevezetésére vonat- kozó Adenauer tervet.

A hírheft ravensbrücki koncentrá- ciós tábor volt vezető orvosát, Mar- tin Hellingert szabadonbocsájtották a Werli-i börtönből. Martin Hellin- gert a háború után a koncentrációs tábor lakóin elküvetett kegyetlenke- dések és védtelen személyek meg- ölése miatt 15 évi fegyházra ítélték.

gozók szakszervezetének tagjai ha- tározatot hoztak: ha a kormány be- vezeteti az általános hadkötelezetsé- get, nem nyomtatják ki a behívási hirdetményeket. Ugyancsak Düssel- dorfból több nagyüzem termelési ta- nácsa határozatban követeli: tartsa- nak népszavazást Nyugat-Németor- szág felfegyverzéséről. „A német munkásosztály nem állít zsoldoso- kat!” — ez a szakszervezeti tagok jel- szava.

A bonni Statisztikai Hivatal be- jelentette: ebben az évben 76.000 ember költözött át Nyugat-Németor- szágból a Német Demokratikus Köz- társaságba. A Német Demokratikus Köztársaság kormánya nyilatkozatot tett közzé, hogy mindazoknak me- nedéket és munkát ad, akik nem akarnak szolgálni Adenauer hadse- regében.

